

Vaasan yliopisto
UNIVERSITY OF VAASA

Aino Tuohiluoma

”Maaseutu on hyötynyt enemmän koronasta kuin poliitikoista”

Kamppailu maaseudun merkityksistä suomalaisissa uutismedioissa vuosina
2016 ja 2021

Markkinoinnin ja viestinnän akateeminen yksikkö
Digitaalisen median pro gradu -tutkielma
Viestinnän monialainen maisteriohjelma

Vaasa 2023

VAASAN YLIOPISTO**Markkinoinnin ja viestinnän akateeminen yksikkö**

Tekijä:	Aino Tuohiluoma		
Tutkielman nimi:	”Maaseutu on hyötynyt enemmän koronasta kuin poliitikoista”: Kamppailu maaseudun merkityksistä suomalaisissa uutismedioissa vuosina 2016 ja 2021		
Tutkinto:	Filosofian maisteri		
Oppiaine:	Viestinnän monialainen maisteriohjelma Digitaalinen media		
Työn ohjaaja:	Virpi Salojärvi		
Valmistumisvuosi:	2023	Sivumäärä:	73

TIIVISTELMÄ:

Koronapandemian aikana kiinnostus maaseutua kohtaan on kasvanut. Ihmiset alkoivat kaivata luontoa ja tilaa, ja lisäksi etätyö on mahdollistanut työnteon paikkariippumattomasti. Pandemiaa edeltävänä aikana suomalaisen maaseudun arkea ovat kuitenkin varjostaneet väestökato, palveluiden ja työpaikkojen väheneminen sekä pitkät etäisyydet.

Tämän pro gradu -tutkielman tavoitteena on selvittää, millaista merkitysten kamppailua maaseudusta käydään uutismedioissa ennen koronapandemiaa sekä sen aikana. Tutkimuksen aineisto koostuu 103 journalistisesta jutusta, 216 kuvasta ja 3 videosta, jotka ovat Helsingin Sanomista, Ylestä ja Satakunnan Kansasta vuosilta 2016 ja 2021. Tutkimusmenetelmänä on kehysanalyysi, joka soveltuu etenkin journalististen tekstien ja laajojen aineistojen tarkasteluun.

Tutkimuksen teoria koostuu hegemoniasta ja diskurssiteoriasta. Hegemonialla tarkoitetaan jonkin ajattelutavan ylivaltaa, joka muodostuu jopa tiedostamatta, mutta järjestelmällisesti yhteiskunnan eri alueilla, kuten mediassa. Diskurssiteorian mukaan hegemonia perustuu jatkuvalla kamppailulla. Tärkeä rooli hegemonian luomisessa on medialla, jolla on valtaa vaikuttaa julkiseen keskusteluun ja ihmisten mielipiteisiin.

Tutkimuksessa havaittiin kolme hallitsevaa kehystä, jotka ovat taantumisen kehys, kehittämisen ja mahdollisuuden kehys sekä vastakkainasettelun kehys. Kehysten painotus vaihteli vertailuvuosien ja uutismedioiden välillä. Vuonna 2016 taantumisen ja vastakkainasettelun kehukset olivat hallitsevia Helsingin Sanomissa, Ylellä kehukset jakautuivat puolestaan tasaisemmin ja Satakunnan Kansassa kehittämisen ja mahdollisuuden kehys nousi toistuvimmaksi. Vuonna 2021 medioissa on edelleen esillä taantuva maaseutu, mutta kehittämisen ja mahdollisuuden kehys sai enemmän jalansijaa. Uutiset liittyivät usein esimerkiksi kasvaneeseen muuttoliikkeen maaseudulle koronapandemian ja etätyön myötä.

Tutkimuksessa todettiin, että maaseudun merkityskamppailu näyttäytyy aineistossa ristiriitaisena artikulaationa maaseudusta, vaikka toisaalta se ilmentää maaseudun monimuotoisuutta. Maaseudun merkityksistä kamppaillaan mediassa maaseudun asukkaiden, tutkijoiden, asiantuntijoiden, toimittajien ja kansanedustajien näkökulmasta. Vuonna 2021 hegemoninen kamppailu on yltynyt, sillä koronapandemia on tuonut maaseutupuheeseen uusia näkökulmia. Voidaan pohtia, mihin suuntaan merkityskamppailu kehittyi, kun koronapandemiasta on tullut enemmän ja vähemmän osa ihmisten normaalia arkea.

AVAINSANAT: maaseutu, kehysanalyysi, hegemoninen kamppailu, diskurssiteoria, media, COVID-19

Sisällys

1	Johdanto	5
1.1	Tavoite	6
1.2	Aineisto	8
1.3	Menetelmä	11
2	Suomalainen maaseutu yhteiskunnassa	15
2.1	Maaseudun käsite	15
2.2	Maaseudun murros	18
2.3	Maaseudun kehittäminen ja maaseutupolitiikka	20
2.4	Maaseutu mediassa	22
3	Hegemonia, maaseutu ja media	25
3.1	Hegemonian käsite	25
3.2	Laclau ja Mouffen diskurssiteoria	27
3.3	Media ja hegemonia	29
4	Maaseutukäsite suomalaismedioissa	32
4.1	Maaseudun kehukset	33
4.1.1	Taantumisen kehys	35
4.1.2	Kehittämisen ja mahdollisuuden kehys	39
4.1.3	Vastakkainasettelun kehys	43
4.1.4	Vaihtoehtoiset ja puuttuvat kehukset	46
4.2	Maaseudun kehukset eri uutismedioissa vuosina 2016 ja 2021	48
4.3	Hegemoninen kamppailu maaseudusta	53
5	Päätäntö	57
	Lähteet	61
	Liitteet	68
	Liite 1. Tutkimusaineisto	68

Kuvat

Kuva 1. Kaupunki-maaseutuluokitus Suomessa (Helminen ja muut, 2020, s. 13).	16
Kuva 2. Lopettavat kauppiat vakavin ilmein (Yle/Ari Vihanta, 20.1.2016).	37
Kuva 3. Helsingistä Merikarvialle muuttanut perhe (SK/Seija Väre 5.4.2021).	40
Kuva 4. Kuvituskuva mielipidekirjoitukseen (HS 2.10.2016).	45
Kuva 5. Infograafi suomalaisten mieluisista asuinpaikoista (Yle 27.10.2016).	52

Kuviot

Kuvio 1. Maaseudun kehukset uutismedioissa vuosina 2016 ja 2021.	49
--	----

Taulukot

Taulukko 1. Tutkimuksen aineisto.	10
Taulukko 2. Maaseudun kehukset.	34

1 Johdanto

”Jopa korona näyttää tehneen maaseudulle enemmän hyvää kuin poliitikot. Poikkeusajana moni on halunnut muuttaa maalle ja vienyt kerralla enemmän elinvoimaa maaseudulle kuin päättäjät vuosikymmenten työn tuloksena.” (Sannikka, 2021)

Näin Ylen toimittaja Marja Sannikka kuvaa maaseudun tilannetta korona-ajan valossa. Sitaatti kiteyttää koronapandemian aikaisen ilmiön, jossa monet suomalaiset vetäytyivät kaupungeista maaseudulle joko vapaa-ajan asunnoilleen tai pysyvästi muuttaen.

Lehtonen ja Kotavaara (2021, s. 32) kirjoittavat, että monien työpaikkojen siirtyessä koronavuonna etätyöskentelyyn entistä isompi osa suomalaisista on asunut monipaikkaisesti useammassa kuin yhdessä asunnossa sekä työskennellyt paikkariippumattomasti. Heidän mukaansa maallemuutto on korona-aikana ollut suositumpaa kuin koskaan ennen aikaisempien taloudellisten taantumien aikana vuodesta 2008 asti. Sen sijaan ihmisen liikkuvuusaktiivisuus sekä muuttovoitto kuntien välisessä nettomuutto-
liikkeessä ovat vähentyneet huomattavasti kaupungeissa, ja osa harvaan asutun maaseudun kunnista kääntyi jopa muuttovoittoisiksi (Lehtonen & Kotavaara, 2021, s 32).

Samoin Sitran raportissa *Megatrendit koronan valossa* todetaan, että koronakevään 2020 aikana havaittiin viitteitä muuttoliikkeestä pääkaupunkiseudulta kohti maakuntia, ja samalla ihmiset alkoivat kaivata luontoa ja tilaa (Dufva & muut, 2020, s. 38–39). Suomalaisten korona-ajan asumista ja työntekoa on alettu kuvailla termeillä *monipaikkaisuus* ja *paikkariippumattomuus*.

Korona-aikana kiinnostus elämään maaseudulla on tuntunut nousseen voimalla myös julkiseen keskusteluun ja uutismedioiden otsikoihin. Esimerkiksi Ylen uutisessa kerrotaan, että kaupungeista muutti maalle huhti–kesäkuussa 2020 moninkertaisesti enemmän ihmisiä kuin edeltävänä vuonna samaan aikaan (Kluukeri, 2020). Maaseudun Tulevaisuuden kyselyn mukaan yli neljännes suomalaisista on lisännyt maaseudulla vietet-

tyä aikaa korona-aikana (Kyytsönen, 2021). Toisaalta jo ennen koronapandemiaa toteutettu valtakunnallinen Maaseutubarometri 2020 kertoo monipaikkaisuuden vahvistuneen, ja joka viides nuorista toivoi vakituiseksi asuinpaikakseen maaseutua (Maaseutupolitiikka, 2020). Uutisointi on ollut sikäli poikkeuksellista, sillä 2010-luvulla sanomalehtien maaseutupuheen on tulkittu olevan realistista ja pessimististä (ks. Leinamo & Voutilainen, 2017) ja maaseutua on pidetty jälkeenjääneenä paikkana (ks. Alasuutari, 2011).

Ennen koronapandemiaa maaseudun elinvoimaa on varjostanut asukkaiden ikääntyminen, työpaikkojen väheneminen, palveluiden puuttuminen sekä pitkät etäisyydet. Leinamon ja Voutilaisen (2017, s. 2, 27) mukaan suurten kaupunkien tuntumassa olevilla maaseutualueilla väkiluku on kasvanut, mutta etenkin harvaan asuttu maaseutu kärsii väestökadosta. Meristö (2020, s. 45) toteaa, että koronapandemian aikana puhe maaseudun merkityksestä on selvästi vahvistunut. Kuhmonen (2020, s. 190–191) esittää, että lyhyellä aikavälillä koronapandemian myönteiset vaikutukset liittyvät kotimaan matkailun kasvuun, etätyön lisääntymiseen ja sähköisen asioinnin yleistymiseen. Hänen mukaansa pitkällä aikavälillä koronapandemian vaikutukset maaseutuun riippuvat pitkälti siitä, millaisia käyttäytymisen malleja se vakiinnuttaa.

1.1 Tavoite

Tätä taustaa vasten tutkimuksen tavoitteena on selvittää, millaista merkitysten kamppailua maaseudusta käydään uutismedioissa ennen koronapandemiaa sekä sen aikana. Lähestyn tavoitettani seuraavien tutkimuskysymysten avulla:

1. Mitä kehyksiä maaseutu saa suomalaisissa uutismedioissa?
2. Miten maaseudun kehykset ovat muuttuneet eri uutismedioissa vuosien 2016 ja 2021 välillä?
3. Minkälaista hegemonista kamppailua eri puhettavat maaseudusta ilmentävät?

Ensimmäisen tutkimuskysymyksen avulla selvitän, miten eri suomalaismediat kehystävät maaseutua. Seppäsen ja Väliiverrosen (2012, s. 97) mukaan viestinnän tutkimuksessa kehystämällä tarkoitetaan valintojen ja muokkauksen prosessia, jonka avulla tuotetaan mediaesityksiä. He toteavat, että kehystämiseen sisältyvät erilaiset kielelliset, visuaaliset ja äänelliset keinot, joiden avulla maailman tapahtumista rakennetaan tiettyä kuvaa. Journalistit jäsentävät yhteiskunnan tapahtumia vakiintuneilla tavoilla (Seppänen & Väliverronen, 2012, s. 97).

Toisen tutkimuskysymyksen haen vastausta vertailemalla havaittuja kehyksiä eri uutismedioissa vuosien 2016 ja 2021 välillä. Käytän hyödykseni myös määrällistä analyysia, jolla lasken esiintyvien kehysten määrän vuosi- ja mediakohtaisesti.

Vastausta kolmanteen tutkimuskysymykseen selvitän analysoimalla aineistoa tutkimuksen teoreettisen viitekehykseen peilaten. Hegemonialla tarkoitetaan ylivaltaa, joka muodostuu hallitsevan ajattelutavan johtajuudesta yhteiskunnassa sekä sen eri osaluilla, kuten ihmisten välisissä suhteissa, mediassa, kulttuurissa ja instituutioissa (Gramsci, 1971, s. 80). Vallan ja hegemonian teoria kytkeytyy osaltaan kehyksiin, sillä mediakehysten voidaan nähdä rakentavan ja kuvastavan hegemoniaa.

Maaseudusta rakentuvaa kuvaa mediassa eri vuosikymmeninä on tutkittu useissa tutkimuksissa niin Suomessa kuin ulkomailla. Aihetta on lähestytty esimerkiksi yhteiskuntatieteiden, maaseutututkimuksen ja kielitieteen näkökulmasta. Maaseutu esitetään medioissa tuntemattomana paikkana ja erilaisena kaupunkiin verrattuna (ks. Malmsten, 2004; Leinamo & Voutilainen, 2017, s. 159). Alasuutarin (2011, s. 17) mukaan maaseutupoliittiset aiheet ovat supistuneet sanomalehtien sisällöistä, mutta samaan aikaan maaseutupuhe on monipuolistunut. Kerron maaseutua mediassa tarkastelleista tutkimuksista tarkemmin luvussa 2.4.

Maaseudun merkityksiä mediassa koronapandemian aikana ei olla vielä tiettävästi tutkittu, joten tutkimukseni tarjoaa täydennystä tähän tutkimusaukkoon. Aihetta on syytä

tutkia sen ajankohtaisuuden vuoksi – mediassa on ollut paljon esillä, että kiinnostus maallemuuttoon sekä maalla vietettyyn aikaan on kasvanut korona-aikana. Tutkimuksessani on ennen kaikkea kiinnostavaa se, miten koronapandemia on vaikuttanut suomalaismedioiden suhtautumiseen maaseutua kohtaan.

Maaseutupuheen tutkiminen on tärkeää myös maaseutupoliittisesta näkökulmasta. Etenkin harvaan asutun maaseudun alueiden tilanne on jo pitkään ollut haasteellinen, sillä väestö vähenee ja vanhenee, huoltosuhte heikkenee, palvelut keskittyvät keskukseen ja työpaikat vähenevät (Maa- ja metsätalousministeriö, 2017, s. 7). Tähän haasteeseen pyritään vastaamaan maaseudun kehittämistoimilla sekä kansallisen maaseutupoliitiikan avulla.

1.2 Aineisto

Tarkastelen tutkimuksessani kolmen eri suomalaisen uutismedian julkaisemia maaseutuaiheisia juttuja. Aineistoni koostuu Helsingin Sanomien (HS), Yleisradion (Yle) ja Satakunnan Kansan (SK) jutuista vuosina 2016 ja 2021. En ole rajannut aineistoa juttutyypin suhteen – aineistossani on niin uutisia, artikkeleita, pääkirjoituksia kuin mielipidekirjoituksia, jotta saadaan mahdollisimman kattava kokonaiskuva siitä, miten maaseudusta puhutaan. HS:ssä on edellä mainittujen lisäksi myös Vieraskynä-kirjoituksia, jotka ovat väitteellisiä, analyttisiä ja ajankohtaisia tekstejä toimituksen ulkopuolisilta asiantuntijoilta (Helsingin Sanomat, 2020). Tarkastelen juttuja kokonaisuutena, eli analysoin tekstin lisäksi jutuissa esiintyviä kuvia ja videoita. Kuviin en ole laskenut mielipide- ja pääkirjoituksissa olevia kuvia kirjoittajista. Erittelen aineistosta erilaisia *kehäksiä*, joista kerron tarkemmin lisää menetelmäluvussa 1.3.

Keräsin aineiston uutismedioiden verkkosivujen digiarkistoista hakusanalla ”maaseutu” syyskuussa 2022. Hakutulosten määrä vaihteli eri vuosien ja eri uutismedioiden välillä. Ylen digiarkistossa maaseutumainintoja vuonna 2016 on 1 036 kappaletta, kun taas

vuonna 2021 mainintoja on 404. HS:n digiarkistossa vuonna 2016 maaseutu mainitaan 228 kertaa, ja vuonna 2021 mainintoja on 251. SK:n digiarkistossa puolestaan maaseutumainintoja vuonna 2016 on 82 kappaletta, ja vuonna 2021 niitä on 112. Hakutuloksia sanalle ”maaseutu” on siis kaikissa kolmessa eri mediassa yhteensä 2 113 kappaletta vuosina 2016 ja 2021.

Koska hakutuloksia oli runsaasti, rajasin aineistoa hyödyntämällä otoksen satunnaisuutta eli poimin otokseen joka kolmannen kuukauden jutut valitsemieni vuosien sisällä. Otoksen satunnaisuudella rajoitetaan sitä, etteivät tutkijan omat näkemykset tai ennako-oletukset vaikuta aineiston muotoutumiseen (Vuori, 2022). Jutut on julkaistu tammi-, huhti-, heinä- ja lokakuussa 2016 ja 2021. Poikkeuksena medioista oli SK, jonka digiarkistosta poimin aineistooni jutut koko vuosien 2016 ja 2021 ajalta, sillä hakutuloksia oli vähemmän.

Rajauksesta huolimatta hakutuloksia oli edelleen paljon, joten poimin aineistoon vain sellaiset jutut, joissa pääpaino oli maaseudussa – maaseutu tai sitä kuvastava termi mainittiin jutun alussa tai otsikossa. Talletin aineiston itselleni kopioimalla jutut otsikoi-neen ja kuvineen Word-tiedostoihin helpottaakseni aineiston käsittelyä. Aineistossa Ylen jutut ovat avoimesti luettavissa, mutta Helsingin Sanomien ja Satakunnan Kansan jutut ovat pääasiassa maksumuurin takana.

Valitsin tarkasteluvuosiksi 2016 sekä toisen koronavuoden 2021. Viiden vuoden aikaväli on tutkimukseeni sopiva, sillä haluan saada selville mahdolliset muutokset maaseutu-puheessa suhteellisen lyhyellä aikavälillä. Lisäksi Satakunnan Kansan verkkosivujen digiarkisto ei kattanut vuotta 2016 vanhempia uutisia.

Aineisto koostuu 103 jutusta, 216 kuvasta ja infograafista sekä 3 videosta. Videot ovat kestoltaan 1 min 3 sek, 2 min 15 sek ja 31 min 28 sek. Alla olevaan taulukkoon 1 on koostettu erittely jutuista juttutyypeittäin media- ja vuosikohtaisesti sekä kuvien (sis. kuvat ja infograafit) ja videoiden lukumäärä.

Taulukko 1. Tutkimuksen aineisto.

Juttutyyppi	Yle 2021	Yle 2016	HS 2021	HS 2016	SK 2021	SK 2016	Yhteensä
Uutinen	12	23	2	4	7	6	54
Artikkeli	9	3	1	1	6	-	20
Lukijan mielipide	-	-	6	4	4	-	14
Kolumni	-	-	3	-	3	4	10
Pääkirjoitus	-	-	-	2	-	-	2
Vieraskynä	-	-	2	-	-	-	2
Analyysi	-	-	-	1	-	-	1
Yhteensä	21	26	14	12	20	10	103
Kuvat	57	47	33	18	53	8	216
Videot	3	-	-	-	-	-	3

Kyseiset uutismediat valitsin tutkimukseeni, sillä ne edustavat sekä valtakunnan medioita että maakuntamediaa. Yleisradiolla sekä HS:llä ja SK:lla osana Sanoma-konsernia on valtaa vaikuttaa julkiseen keskusteluun näkökulmien valinnoillaan. Perustelen kyseisten medioiden valintaa myös sillä, että ne tavoittavat hieman erilaisia kohdeyleisöjä, jotka jakautuvat maantieteellisesti – Helsingin Sanomat kattaa koko Suomen, Ylellä on tämän lisäksi aluetoimituksia ympäri maata ja Satakunnan Kansan sisällöt keskittyvät Satakunnan maakuntaan sekä myös pienempiin paikkakuntiin maakunnan sisällä.

Yleisradio Oy eli Yle (2020) on Suomen valtion omistama, verorahoilla rahoitettu julkinen mediayhtiö, joka on perustettu vuonna 1926. Ylen tehtävät on määritelty laissa Yleisradio Oy:stä. 99,98 prosenttia Ylen osakekannasta on valtion omistuksessa, ja muita osakkeenomistajia ovat eräät media-alan yritykset. Ylellä on neljä kanavaa televisiossa, kuusi kanavaa radiossa sekä se tarjoaa verkkosisältöjä. Vuonna 2022 Ylellä on 24 aluetoimitusta, joista 18 on suomenkielisiä, 5 ruotsinkielisiä ja yksi saamenkielinen. Ylen (2022) mukaan sen tehtävänä eurooppalaisten yleisradioyhtiöiden tapaan on vahvistaa demokratiaa ja kulttuuria sekä edistää tasa-arvoa ja yhteenkuuluvuutta. Yle (2022) kertoo tekevänsä koko Suomea näkyväksi ja varmistavansa, että monipuolinen mediatarjonta ylittää harvaan asutuillekin seuduille.

Helsingin Sanomat on Pohjoismaiden suurin tilattava sanomalehti, joka ilmestyy seitsemänä päivänä viikossa (Sanoma, 2022). HS:n painetun lehden keskimääräisen numeron lukijoita vuonna 2021 oli 628 tuhatta, kun taas kokonaistavoittavuus oli noin 1,6 miljoonaa (Media Audit Finland, 2021). Wiion (2006, s. 22) mukaan Helsingin Sanomat kirjoittaa yhteiskunnallista agendaa kaikkein vahvimmin suomalaisista sanomalehdistä. Hänen mukaansa HS toimii tärkeänä tietolähteenä muille viestimille, jotka hyödyntävät sen käyttämiä tarinoita. Näin HS:llä voidaan nähdä olevan valtaa määritellä myös lukijakuntansa ulkopuolelle, mikä yhteiskunnassa ja politiikassa on tärkeää ja mikä ei (Wiio, 2006, s. 22).

Satakunnan Kansa on Porissa seitsemänä päivänä viikossa ilmestyvä maakuntalehti. Vuonna 2020 SK:n painetun lehden levikki oli 82 000 lukijaa, ja kokonaistavoittavuus oli 164 000 lukijaa (Media Audit Finland, 2021). Wiion (2006, s. 23) mukaan maakuntien ykköslehdillä on vahva asema, ja niillä on myös valtakunnallista merkitystä. Niiden halukkuus osallistua myös yhteiskunnalliseen keskusteluun kasvaa, mikäli asiaan löytyy alueellisia näkökulmia (Wiio, 2006, s. 23).

Sekä Helsingin Sanomia että Satakunnan Kansaa julkaisee Sanoma Media Finland Oy, joka puolestaan on osa isompaa konsernia Sanomaa, Suomen suurinta media-alan yritystä (Sanoma, 2022). Sanoma-mediakonserni osti alueellisen medialiiketoiminnan Alma Medialta vuonna 2020, jolloin Sanoman valikoima täydentyi Satakunnan Kansalla, Aamulehdellä, 11 paikallislehdellä ja yhdellä kaupunkilehdellä (Sanoma, 2022). Huomionarvoista tutkimuksessani on, että yrityskaupan myötä toisena tarkasteluvuonna 2021 HS:lla ja SK:lla saattaa olla osittain samoja sisältöjä.

1.3 Menetelmä

Päästäkseni tutkimustavoitteeseeni hyödynnän tutkimuksessani kehysanalyysia. Karvosen (2000, s. 78) mukaan kehyksen (*frame*) käsite toimii perustyökaluna

mediatutkimuksessa, ja se sopii lähtökohdaksi journalistisen maailman kuvaamiseen. Hänen mukaansa kehystäminen merkitsee sitä, kuinka esimerkiksi toimittajat organisoivat runsasta määrää informaatiota sovittamalla siihen rutiininomaisesti tietynlaisia tulkintakehyksiä. Kehystäminen tarkoittaa, että yksittäinen asia voidaan ympäröidä erilaisin kehyksin, jolloin asian luonne määräytyy tietynlaiseksi (Karvonen, 2000, s. 78). Väliverroksen (1996, s. 107) mukaan ihmiset luovat toiminnallaan asioille ja tilanteille tulkintakehyksiä, jolloin ne ilmenevät eri näkökulmasta; toisaalta asioita voi kohdata jo valmiiksi kehystettyinä. Näin kehyksellä tarkoitetaan sääntöjä ja rakenteita, jotka määrittelevät ympärillämme tapahtuvia asioita ja tapahtumia (Väliverronen, 1996, s. 107).

Väliverronen (1996, s. 108) kirjoittaa, että kehyksen käsite on alun perin lähtöisin sosiologi Erving Goffmanilta, joka tarkoittaa käsitteellä tulkintakehystä, jonka pohjalta ihmiset tunnistavat, nimeävät ja havainnoivat asioita sekä tapahtumia. Kun yksilö länsimaisessa yhteiskunnassa tunnistaa tietyn tapahtuman, hänellä on taipumus soveltaa tilanteeseen yhtä tai useampaa ensisijaista (*primary*) tulkintakehystä (Goffman, 1978, s. 21). Goffmanin kehyksen käsitteessä painottuu ajatus, että ihmiset tuottavat erilaisia versioita todellisuudesta, jolloin kuvaus todellisuudesta kertoo aina kuvaajastaan ja hänen kulttuuristaan (Väliverronen, 1996, s. 108). Goffman kehitti kehysanalyysin arkielämän vuorovaikutustilanteiden tutkimiseen, mutta menetelmää on myös sovellettu journalismin ja yhteiskunnallisten ongelmien tutkimiseen (Väliverronen, 1996, s. 108).

Gaye Tuchman (1978) oli ensimmäisiä kehyksen käsitettä tutkineita journalismin tutkijoita. Hänen mukaansa toimittajilla on vakiintuneita rutiineja eli kehyksiä, joiden perusteella he tekevät uutistyön vaatimia ripeitä päätöksiä aiheiden, näkökulmien ja haastateltavien valinnassa (Seppänen & Väliverronen, 2012, s. 98). Kehyksen käsitettä on tulkinnut myös poliittisen viestinnän tutkija Robert Entman (1993, s. 52), jonka mukaan kehystäminen korostaa osia todellisuudesta samaan aikaan, kun toisia häivytetään. Entman (1993, s. 52) luonnehtii kehystämisen olevan tiettyjen puolien valikointia todel-

lisuudesta sekä niiden tekemistä näkyvämmäksi siten, että suositaan tietynlaista ongelmanmäärittelyä, kausaalista tulkintaa ja moraalista arviointia tai toimintasuositusta.

Kehyksen käsitettä hyödyntävät journalismin tutkijat painottavat, että journalismi toimii todellisuuden rakentajana – uutiset eivät ainoastaan välitä kuvia todellisuudesta vaan ne rakentavat sitä (Tuchman, 1978, s. 12). Väliverronen (1996, s. 108, 111) esittää, että journalismi ei ole vain irrallisten asioiden ja tapahtumien raportoimista – se, mikä yhdestä näkökulmasta on irrallinen tapahtuma ja siitä kertova uutinen, voi olla toisesta näkökulmasta osa laajempaa kokonaisuutta.

Entman (1993, s. 52) esittää, että kehykset määrittelevät ongelmia ja sen syitä, luovat moraalisia väittämiä sekä ehdottavat parannuskeinoja. Kehysanalyysissa asia asetetaan sopivaan kehykseen kehystämisvälineiden avulla. Käytännössä voidaan tehdä jako ”kehystämisvälineisiin” eli keinoihin, joilla jokin asia kuvataan sekä ”järkeilyvälineisiin”, joiden avulla asia selvennetään ja perustellaan (Vehkalahti, 2016, s. 99). Vehkalahti (2016, s. 99) mukaan kehystämisvälineitä ovat metaforat, esimerkit, iskulauseet ja visuaaliset kuvat. Järkeilyvälineiden avulla puolestaan haetaan syy-vaikutus-ratkaisuketjua avainsanoille ja metaforille; järkeilyvälineet sisältävät syyt ja taustan, moraaliset periaatteet sekä seuraukset ja ratkaisut (Vehkalahti, 2016, s. 99). Kehystämisvälineiden havainnoinnin lisäksi yhtä tärkeä osa kehysanalyysia on huomioida, mitä asioita jätetään sanomatta ja näin jätetään kehysten ulkopuolelle (Salojärvi, 2016, s. 98; Entman, 1993, s. 52).

Valitsin kehysanalyysin tutkimusmenetelmäksi, sillä se mahdollistaa suurien aineistojen käsittelyn ja juttujen analysoinnin kokonaisuutena ottaen analyysiin mukaan myös visuaaliset elementit. Kehysanalyysi mahdollistaa tekstien perusteellisen tutkimisen sekä yhtäläisyyksien ja erojen löytämisen kokonaiskuvaa menettämättä (Salojärvi, 2016, s. 97). Lisäksi menetelmä soveltuu erityisesti journalististen tekstien analysointiin (Karvonen, 2000, s. 78).

Tutkimukseni on luonteeltaan laadullista. Hirsjärven, Remeksen ja Sajavaaran (2009, s. 161) määritelmän mukaan kvalitatiivisessa tutkimuksessa lähtökohtana on kuvata todellista, moninaista elämää mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Juhilan (2022b) mukaan laadulliselle tutkimukselle on ominaista, että aineistoa tulkitaan osana kontekstia. Hänen mukaansa laadullisessa tutkimuksessa vastataan usein mitä- ja mitenkysymyksiin. Laadullisen aineiston käyttäminen tarkoittaa, ettei aineistoa muokata pääasiallisesti numeeriseen muotoon, vaikka tämä voikin joskus tukea laadullista analyysia (Juhila, 2022b). Hyödynnänkin laadullisen analyysin tukena määrällistä analyysia selvittääkseni kehysten määrällistä jakautumista eri vuosien ja eri medioiden välillä.

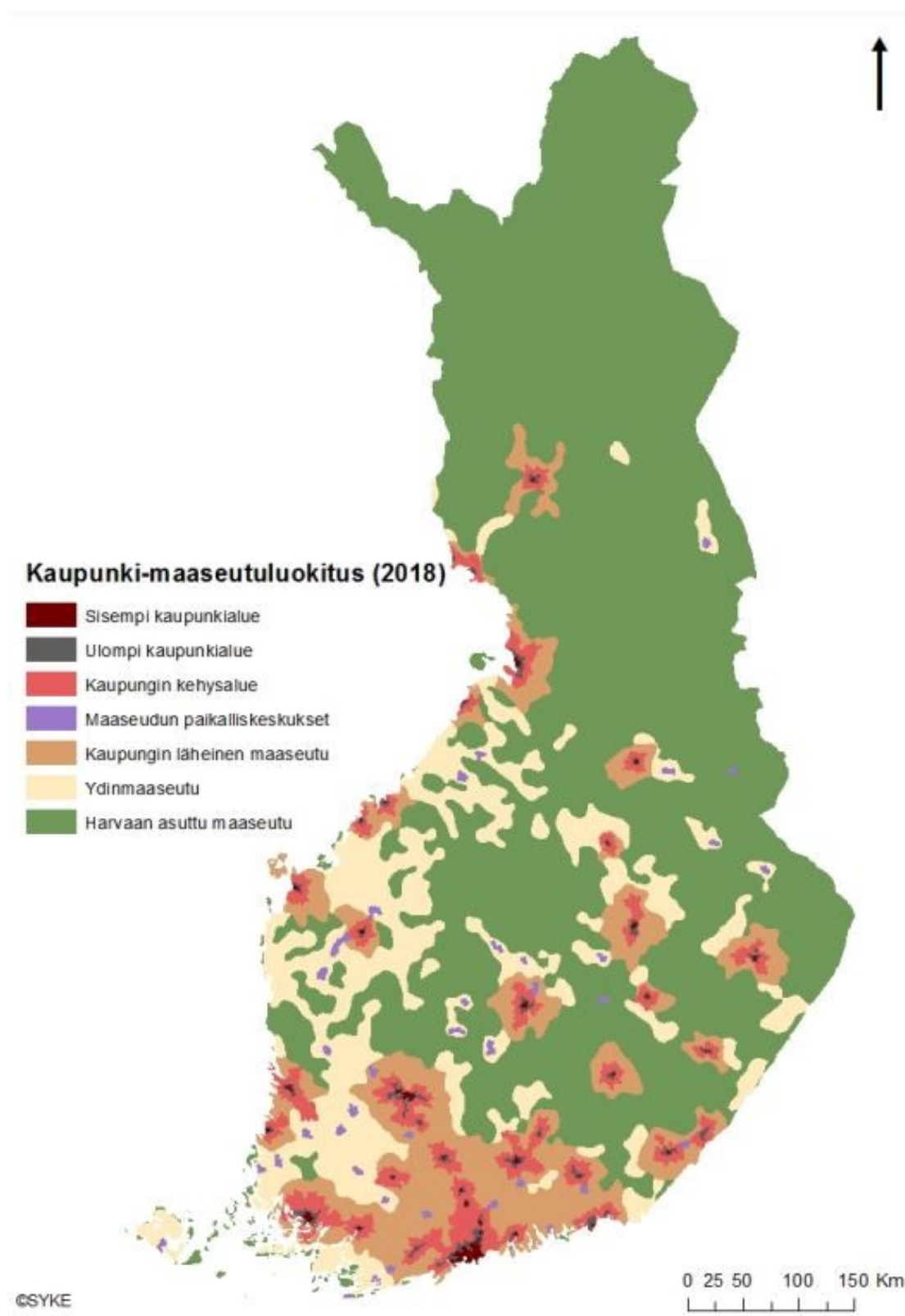
Seuraavassa pääluvussa syvennyn tarkemmin tutkimukseni taustaan eli suomalaiseen maaseutuun. Kolmannessa pääluvussa esittelen tutkimukseni teoreettisen viitekehyksen, joka muodostuu Gramscin luomasta hegemonian teoriasta sekä Laclau ja Mouffen (1985) diskurssiteoriasta. Neljännessä pääluvussa etsin vastausta tutkimuskysymyksiini analysoimalla aineistoa kehysanalyysin avulla ja tutkimukseni teoreettiseen taustaan peilaten. Viimeinen pääluku tiivistää yhteen tutkimustulokset, ja lisäksi esitän jatkotutkimusehdotuksia.

2 Suomalainen maaseutu yhteiskunnassa

Tässä luvussa luon katsauksen suomalaiseen maaseutuun ja sen murrokseen. Kerron myös maaseudun kehittämisestä ja maaseutupolitiikasta Suomessa. Kuhmosen (2020, s. 190) mukaan Suomen maaseudut ovat kaupunkeja monimuotoisempia kokonaisuuksia, joissa on monipuolisesti erilaisia elinkeinoja ja asumisympäristöjä. Kuhmosen (2020, s. 190) tavoin käsitän maaseudun tässä tutkimuksessa maakuntakeskuskaupunkien ulkopuolella olevina alueina eli haja-asutusalueina, kirkonkylinä sekä pieninä maaseutu-kaupunkeina.

2.1 Maaseudun käsite

Maaseudulla ei ole yleisesti hyväksyttyä määritelmää. Maaseudun tarkka määrittely Euroopan tai EU:n tasolla on haastavaa maiden ja alueiden suurten eroavaisuuksien takia (Muilu, 2002, s. 25). Suomen maaseutua kuvataan tilastollisesti Suomen ympäristökeskuksen laatimalla, paikkatietoisella kaupunki-maaseutuluokituksella. Helminen, Nurmion ja Vesasen (2020, s. 12) mukaan maaseutualueet jakautuvat *maaseudun paikalliskeskuksiin, kaupungin läheiseen maaseutuun, ydinmaaseutuun* sekä *harvaan asuttuun maaseutuun*. Heidän mukaansa luokituksessa kaupunkien ja maaseudun raja ei ole kuitenkaan ehdoton, mikä sallii myös välivyöhykkeiden muodostamisen. Luokittelun mukaisilla maaseutualueilla asui vuonna 2018 yli 1,5 miljoonaa ihmistä eli vajaa 30 prosenttia Suomen väestöstä (Helminen ja muut, 2020, s. 12). Kuvassa 1 näkyy kaupunki-maaseutuluokituksen mukainen väestön jakautuminen Suomessa vuonna 2018.

Kuva 1. Kaupunki-maaseutuluokitus Suomessa (Helminen ja muut, 2020, s. 13).

Kattilakosken ja muiden (2021, s. 14) mukaan maaseudun paikalliskeskukset ovat suurempien kaupunkialueiden ulkopuolella olevia taajamakeskuksia, pikkukaupunkeja ja kirkonkyliä, joissa asuu vakituisesti vajaa 6 prosenttia Suomen väestöstä eli reilu 310 000 asukasta. Kaupungin läheinen maaseutu taas kytkeytyy osaksi kaupunkien toiminnallista työssäkäyntialuetta, ja tällaisilla alueilla asuu vakituisesti noin 7 prosenttia väestöstä eli noin 400 000 asukasta. Ydinmaaseudulla on tyypillisesti aktiivista maankäyttöä ja monipuolinen elinkeinorakenne paikallisella tasolla sekä suhteellisen tiivis asutus. Ydinmaaseutu kattaa noin 10 prosenttia väestöstä eli noin 530 000 asukasta. Harvaan asuttu maaseudulla taas ei ole monipuolisia keskittymiä tai ne ovat pieniä ja sijaitsevat toisistaan etäällä. Maa-alasta valtaosa on metsää. Näillä alueilla asuu vakituisesti noin 5 prosenttia suomalaisista eli noin 280 000 asukasta.

Leinamo ja Voutilainen (2017, s. 9) näkevät, että erilaiset maaseudun määritelmät riippuvat siitä, millainen näkökulma määrittäjällä on maaseutuun. Heidän mukaansa tarvetta maaseudun määrittämiselle on jopa kyseenalaistettu, koska käsitteellä voi olla erilaisia merkityksiä eri konteksteissa tarkastelun näkökulmasta riippuen. Samaan ajatukseen nojaten Alasuutari (2011, s. 20) lähestyy maaseutukäsitettä kielitieteilijä Ferdinand de Saussuren strukturaalisen semantiikan avulla. Sen mukaan maaseutu on kielen merkki, jolla ei ole olemassa kielestä riippumatonta tarkoitetta nimeltä maaseutu, ja merkitys muodostuu käyttöyhteyden mukaan (Alasuutari, 2011, s. 20).

Samoin Muilu (2021, s. 480) näkee, että kaupungille tai maaseudulle ei ole olemassa yhtä ainoaa määritelmää; maaseutu voidaan ymmärtää tilaksi tai alueeksi tai sitä voidaan pitää ihmisen muodostamana käsityksenä jostakin alueesta. Maaseutu on ajassa ja paikassa vaihteleva henkinen rakenne (Muilu, 2021, s. 480–481). Useat maantieteilijät lähestyvät maaseutua performatiivisuuden käsitteen avulla. Performatiivisuudella tarkoitetaan sitä, että esittämällä asioita tietyllä tavalla lujitamme tietynlaista vaikutelmaa asioiden, kuten maaseudun ”olemisesta” kuin ne ovat – luonnehdinnat ovat täten subjektiivisia (Dymitrow & Brauer, 2017, s. 28–29).

2.2 Maaseudun murros

1900-luvun alun Suomi oli kansainvälisesti erityisen maaseutumainen ja elinkeinot painottuivat maatalouteen; vuonna 1920 vain kymmenesosa väestöstä työskenteli teollisuudessa ja kaksi kolmasosaa maatalouden parissa (Sireni & muut, 2017, s. 21). Lama-vuosina vahvistunut pientilavaltaisuus jatkui sotien jälkeiseen aikaan, kunnes 1960-luvulla maaseudulla alkoi voimakas murros (Sireni & muut, 2017, s. 22). Maa- ja metsätalouden työt alkoivat koneellistua ja tarve ihmistyövoimalle väheni (Katajamäki & muut, 2002, s. 14–16). Suomessa päästiin elintarvikeomavaraisiksi, ja kohta maataloudessa alkoi tulla vastaan ylituotanto-ongelmia. Maaseudun asuttamisen aika oli päättymässä, ja alkoi maatalouden rakennepolitiikka (Katajamäki & muut, 2001, s. 7).

1960-luvun puolivälissä toisen maailmansodan jälkeen syntyneet suuret ikäluokat tulivat työikään, ja maaseudulla alkoi olla liikaa väestöä (Katajamäki, 2002, s. 14). Teollisuuden ja palveluiden työmahdollisuuksia syntyi Etelä-Suomen keskuksiin, joihin etenkin Pohjois- ja Itä-Suomesta muutti runsaasti väestöä, mutta työpaikkoja ei kaikille maaseudun ihmisille riittänyt (Katajamäki, 2002, s. 14). Tämän seurauksena alkoi voimakas muuttoliike Ruotsiin, minkä myötä Suomen väkiluku pieneni 1970-luvun taitteessa. Maatalouden tilakoko alkoi kasvaa radikaalisti, ja 1990-luvulle tultaessa maataloudesta katosi noin puolet silloisista työpaikoista (Katajamäki, 2002, s. 14–16).

Sirenin ja muiden (2017, s. 23) mukaan Suomen liittymistä EU:hun vuonna 1995 edelsi intensiivinen keskustelu maaseudun tulevaisuudesta. He esittävät, että maataloustuotteiden markkinahinnat pienenivät, mikä on nopeuttanut maatalouden rakennemuutosta sekä vähentänyt aktiivisten tilojen määrää. Myönteistä on kuitenkin heidän mukaansa ollut, että maaseutua on alettu kehittää ohjelmallisesti hanketoimintaan perustuen.

2000-luvulla Suomen maaseudun suurin yksittäinen väestöryhmä ovat kaupungeissa työssäkäyvät ihmiset (Alasuutari, 2011, s. 18). Leinamon ja Voutilaisen (2017, s. 2, 27) mukaan suurten kaupunkien tuntumassa olevilla maaseutualueilla väkiluku on kasvanut, mutta etenkin harvaan asuttu maaseutu kärsii väestökadosta. Leinamo ja Voutilainen (2017, s. 27) kirjoittavat, että Suomessa harvaan asuttujen maaseutualueiden elinvoimaa vaikeuttavat asukkaiden ikääntyminen, työpaikkojen väheneminen, palveluiden puuttuminen sekä pitkät etäisyydet. He kuitenkin toteavat, että samalla kun pysyvä asutus on keskittynyt, ovat toisaalta kausiasumisen alueet laajentuneet maaseudulle.

Sireni ja muut (2017, s. 27) kirjoittavat, että väestönkehitys eri maaseutualueilla vaihtelee. Heidän mukaansa harvaan asutulla maaseudulla, ydinmaaseudulla ja maaseudun paikalliskeskuksissa pysyvän väestön määrä vähenee. Kahdella ensiksi mainitulla väestö on alkanut vähetä 1980-luvulla, kun taas maaseudun paikalliskeskuksissa ilmiö alkoi 2000-luvulla. Näillä kolmella alueella negatiivinen väestönkehitys johtuu maan sisäisestä muuttoliikkeestä ja ikärakenteesta – alueilla yli 65-vuotiaita on enemmän kuin Suomessa keskimäärin. Kaupunkien läheisellä maaseudulla väkimäärä puolestaan kasvaa, ja kehitys näyttää myönteiseltä myös tulevaisuudessa (Sireni & muut, 2017, s. 27).

Kannerin ja Hyyryläisen (2021, s. 58) mukaan Suomen maaseudulla on ollut osansa yhteiskunnan muutoksissa. Heidän mukaansa niihin liittyvissä valtakamppailuissa monissa maissa on pyritty vaikuttamaan maaseudun asemaan kielen avulla. Maaseudun kielelliseen määrittelyyn viittaavia kiistoja on tutkimuksissa kuvailtu maaseudun *hegemonisena kamppailuna*, jossa yhteiskuntaan vaikuttamaan pyrkivät toimijat koettavat kaikin keinoin haastaa muita ideologioita ja vaikuttaa omien ideologioidensa lujittumiseen (Kanner & Hyyryläinen, 2021, s. 58). Samoin Rosenqvist (2000, s. 8) esittää, että maaseudun määrittelystä käydään jatkuvasti hegemonista kamppailua. Myös tämän tutkimuksen lähestymistapana on maaseudun merkityksestä kamppailu, josta kerron lisää pääluvussa 3.

2.3 Maaseudun kehittäminen ja maaseutupolitiikka

Vaikka maaseutu on hiljentynyt voimakkaasti vuosikymmenten aikana, Maa- ja metsätalousministeriön (2022) mukaan elinvoimainen maaseutu on Suomen voimavara. Maaseudulla on mahdollisuuksia esimerkiksi biotalouden ja luontomatkailun kehittämiseen, uusiutuvien luonnonvarojen käyttöön sekä se tarjoaa ratkaisuja hyvinvointiin ja ympäristö- ja ilmastokysymyksiin (Maa- ja metsätalousministeriö, 2022). Valtioneuvoston maaseutupoliittisessa selonteossa maaseudun kilpailuvalteiksi on nostettu lisäksi puhdas vesi, ruoantuotanto sekä edellytykset elämänrytmin hidastamiseen laadukkaassa asuinympäristössä (Maaseutu ja hyvinvoiva Suomi, 2009, s. 10).

Maaseutua kehitetään Suomessa, jotta maaseudulla olisi hyvät lähtökohdat monipuoliselle yritystoiminnalle sekä asumiselle (Maa- ja metsätalousministeriö, 2022). Maaseudun vahvuudet ja haasteet ovat samankaltaisia koko Euroopan unionin alueella, minkä vuoksi EU:lla on oma maaseudun kehittämispolitiikka (Maa- ja metsätalousministeriö, 2021b). Jäsenmaat laativat strategisen maaseudun kehittämissuunnitelman, johon EU antaa yhteistä rahoitusta. Lisäksi kaikissa EU-maissa toimii oma maaseutuverkosto (Maa- ja metsätalousministeriö, 2021a). Suomessa maaseudun kehittäminen kytkeytyy maa- ja metsätalousministeriön vastuualueelle (Maa- ja metsätalousministeriö, 2021a).

Suomen maaseudun elinvoimaa sekä maaseudun ihmisten ja yhteisöjen hyvinvointia kehitetään lisäksi kansallisen maaseutupolitiikan avulla (Maa- ja metsätalousministeriö, 2021c). Kuntaliiton (2020) mukaan maaseutupolitiikka on kaupunkipolitiikan ja saaristolopoliitiikan ohella osa kansallisen aluekehittämisen kokonaisuutta. Maaseutupolitiikan toimintaa ohjaa valtioneuvoston asettama maaseutupolitiikan neuvosto (MANE) ja sen sihteeristö (Maa- ja metsätalousministeriö, 2021). Maaseutupolitiikkaa toteutetaan verkostomaisella toiminnalla esimerkiksi kuntia, asukkaita, yrittäjiä ja järjestöjä osallistaen, tutkimus- ja kehittämishankkeilla sekä maaseutupoliittisen kokonaisuohjelman toteuttamisella (Maaseutupolitiikka, 2022b). Maaseutupoliittinen kokonaisuohjelma on

poliittishallinnollinen dokumentti, jonka tehtävänä on asettaa maaseutupoliittisia tavoitteita politiikan eri sektoreille (Uusitalo, 2002, s. 73).

Maa- ja metsätalousministeriön (2021c) sekä Kattilakosken ja muiden (2021, s. 16–17) mukaan suomalainen maaseutupoliittikka jaetaan laajaan ja suppeaan maaseutupoliittikkaan. He esittävät, että laajalla maaseutupoliittikalla tarkoitetaan toimintatapaa, jossa maaseutualueet sekä niiden toimijat tehdään näkyväksi eri politiikan sektoreilla, kuten esimerkiksi elinkeinopoliittikassa, liikenne- ja viestintäpolitiikassa, sosiaali- ja terveyspolitiikassa, opetus- ja kulttuuripoliittikassa sekä ympäristöpolitiikassa. Suppea maatalouspolitiikka taas käsittää välineet, joilla maaseutua kehitetään käytännössä – tämä tarkoittaa muun muassa EU-osarahoitteista Leader-toimintaa, valtiontuen avulla toteutettavaa kylätoimintaa sekä kunta- ja maakuntastrategioita (Maa- ja metsätalousministeriö, 2021c; Kattilakoski & muut, 2021, s. 16–17).

Tämän tutkimuksen tekohetkellä voimassa on seitsemäs Maaseutupoliittinen kokonaisuohjelma 2021–2027 (Kattilakoski & muut, 2021). Kokonaisuohjelman visio kuuluu näin: ”Monimuotoinen maaseutu on kansallinen menestystekijä. Se tarjoaa alustan ja ratkaisuja hyvälle elämälle, innovatiivisuudelle, yrittäjyydelle ja kestäväälle yhteiskunnalle. Suomea kehitetään kokonaisuutena vahvistaen paikallislähtöisiä mahdollisuuksia.” (Kattilakoski & muut, s. 19). Kokonaisuohjelman mukaan maaseutu voi tarjota ratkaisuja kestävyyskriisiin, ja lisäksi ohjelman kantavia teemoja ovat keskinäisriippuvuus, ympäristöoikeudenmukaisuus ja uusi tietotalous (Kattilakoski & muut, 2021).

Maaseutupoliittikan ensimmäiset piirteet ulottuvat 1960-luvulle. Muuttoaalto maaseudulta kaupunkeihin ja Ruotsiin 1960-luvulla aiheutti sen, että hallinto ryhtyi etsimään toimenpiteitä, jotka kohdentuvat maa- ja metsätalouden lisäksi muillekin toimijoille (Uusitalo, 2002, s. 70). Ensimmäisinä maaseutupoliittisina toimenpiteinä syntyivät esimerkiksi maaseudun sähköistämistuki, haja-asutusalueiden vähittäiskauppatuet, joukkoliikenteen tuki sekä oppilasminimit peruskouluihin; lisäksi esimerkiksi 1970-luvulla kylätoiminta laajeni nopeasti (Uusitalo, 2002, s. 70). Suomen liittyminen EU:hun vuon-

na 1995 sekä EU:n normien, ohjelmien ja rakenteen noudattaminen on vaikuttanut merkittävästi maaseutupolitiikan muotoutumiseen nykyisellään (OECD, 2008, s. 97).

Muilun (2021, s. 480) näkemyksen mukaan Suomen aluepolitiikka on parin vuosikymmenen ajan suosinut lähinnä kaupunkien kasvua. Tämä ei hänen mukaansa ole yllättävää, sillä se seuraa pitkää kasvujaksoa suurilla kaupunkialueilla. Hän esittää, että viime vuosina on ollut havaittavissa merkkejä siirtymisestä vanhasta ja puolustavasta maaseutupolitiikasta kohti lähestymistapaa, joka tunnistaa myös maaseutualueiden mahdollisuudet. Esimerkiksi vaatimukset luonnonvarojen kestävämmästä käytöstä, siitä aiheutuvat uudet työpaikat ja monimuotoisen asumisen mahdollisuudet ovat esimerkkejä uusista alue- ja maaseutupolitiikkaa haastavista ilmiöistä (Muilu, 2021, s. 480).

2.4 Maaseutu mediassa

Maaseudusta rakentuvaa kuvaa mediassa eri vuosikymmeninä on tutkittu useissa tutkimuksissa Suomessa. Aihetta on lähestytty esimerkiksi yhteiskuntatieteiden, maaseutututkimuksen ja kielitieteen näkökulmasta. Sen sijaan koronapandemian vaikutuksia maaseutupuheeseen medioissa ei olla tiettävästi tutkittu. Aihe ei myöskään esiinny suoraan viestintätieteellisissä tutkimuksissa.

Kanner ja Hyyryläinen (2021, s. 33, 56) tutkivat kielitieteen näkökulmasta maaseutukäsitettä suomalaisessa sanomalehdistössä peräti 1800-luvulta alkaen. He ovat havainneet, että suomen kielessä sanan maaseutu merkitysrakenne muuttui vuosien 1850–1910 välillä: maaseudun yleisimmäksi merkitykseksi on muodostunut kollektiivinen ja abstrakti maaseutukäsite. He toteavat, että sanalle vahvistuu merkitys kategoriana, joka yhtäältä irtaantuu yksittäisistä paikallisuuksista ja toisaalta rakentaa ymmärrystä yhtenäisestä maaseudusta. Maaseudusta on tullut tunnusmerkitön käsite, jota ei enää kuvata täsmällisesti, ja maaseudulla viitataan yleisesti kaikkiin kaupungin ulkopuolisiin paikkoihin ja alueisiin (Kanner & Hyyryläinen, 2021, s. 56).

Malmsten (2004) tarkasteli 100:aa maaseutua käsittelevää lehtijuttua vuonna 2002 ilmestyneissä Helsingin Sanomissa ja Turun Sanomissa. Hän tulkitsi maaseudulle neljä kategoriaa, joilla sitä kuvataan sanomalehdissä: jämähtänyt, ruusunpunainen, näivettyvä ja mahdollisuuksien maaseutu. Malmsten esittää, että kategorioita kuitenkin läpileikkaa ajatus maaseudun toisenlaisuudesta verrattuna kaupunkeihin. Hän toteaa, että muuttoliike, juuret ja maatalous sekä maaseudun toiseus näyttäisivät olevan läsnä kaikissa kuvauksissa maaseudusta. Malmstenin (2004) mukaan *mediamaaseutu* on mediatoimijoiden kuvausten lisäksi ”monista säikeistä kudottu seitti”, jota pitää koossa monimuotoinen joukko aina poliitikoista tutkijoihin.

Alasuutari ja Alasuutari (2011, s. 4) tutkivat diskurssianalyysin avulla maaseutukäsitteen käytön muuttumista suomalaisessa sanomalehdistössä ja mitä merkityksiä maaseudulle annetaan julkisuudessa 2000-luvulla. Tutkimuksen aineisto muodostui kaikkiaan 784 artikkelista, joista valtaosa oli Helsingin Sanomista ja loput Aamulehdestä, Kalevasta, Karjalaisesta, Vihreästä langasta, Imagesta ja Meidän mökki -lehdestä (Alasuutari, 2011, s. 21). Alasuutari (2011, s. 22, 28) esittää tutkimusta käsittelevässä artikkelissaan, että maaseutumaininnat vähenevät 2000-luvun loppua kohti, mutta toisaalta maaseutupuheesta on tullut moninaisempaa. Maaseutukäsite jakautuu neljään merkitysulottuvuuteen, jotka ovat maaseutu kaupungin vastakohtana, maa- ja metsätalousalueena, maisemana sekä epämodernina (Alasuutari & Alasuutari, 2011, s. 12). Tutkimuksen mukaan maaseutupoliittiset aiheet ovat supistuneet sanomalehtien sisällöistä, ja sen sijaan näkökulmat maaseutuun koskevat sen ongelmia ja niiden ratkaisemista. Toisaalta mielikuvat maaseudusta eivät ole muuttuneet: maalla asuvia ihmisiä pidetään jälkeenjääneinä (Alasuutari & Alasuutari, 2011, s. 4). Se saattaa heidän mukaansa johtua siitä, että samanlaisia mielikuvia on maalaisydyllissä, joka houkuttaa maaseudulle maallemuuttajia ja vapaa-ajan asukkaita.

Leinamo ja Voutilainen (2017, s. 1) analysoivat Helsingin Sanomien, Aamulehden ja Turun Sanomien suhtautumista maaseutuun Suomen EU-jäsenyyden aikana vuosina 1994 ja 2015. Heidän mukaansa vuonna 1994 maaseutua kuvattiin laajasti ja myönteisesti.

sesti sekä yhtäältä romantisoiden, mutta toisaalta monimuotoisena tapahtumapaikkana, johon yhdistetään asuminen, luonto, matkailu, retkeily ja kylät. He kuitenkin toteavat, että vuonna 2015 maaseudusta puhuminen on vähentynyt merkittävästi. Maaseutu nähtiin lähinnä tuntemattomana paikkana ja erilaisena kaupunkiin verrattuna (Leinamo & Voutilainen, 2017, s. 159). Sanomalehdet suhtautuvat maaseutuun pessimistisesti, eivätkä ne käsittele sisällöissään esimerkiksi maaseutupolitiikkaa, teollisuutta, paikallista kehittämistä ja maaseudun tulevaisuutta koskevia uutisia (Leinamo & Voutilainen, 2017, s. 161).

Hyyryläinen ja Rynnänen (2018, s. 24) selvittivät yhteisöllisesti tuotettuja maaseutukuvia sosiaalisina representaatioina tarkastelemalla julkaisuja, joissa on tutkittu suomalaisten maaseutukäsityksiä, maaseutuun identifioitumista tai maaseutukuvaa sanomalehdissä. He totesivat, että suomalainen maaseutukeskustelu on siirtymässä vastakkainasettelusta kohti ristiriitaisuuksia pehmentävään suuntaan – toisaalta perinteiset vastakkainasettelut ovat yhä läsnä julkisessa keskustelussa (Hyyryläinen & Rynnänen, 2018, s. 34–35). He havaitsivat, että maaseutua koskeva ajattelu ja retoriikka pyrkii uudistumiseen. He visioivat, että kuva maaseudusta voi mahdollisesti monipuolistua tulevaisuudessa, ja maaseutukeskustelusta voi tulla moniulotteisempaa viestinnän ja median monikanavaistumisen myötä (Hyyryläinen & Rynnänen, 2018, s. 35).

3 Hegemonia, maaseutu ja media

Tässä luvussa esittelen tutkimukseni teoreettisen viitekehyksen, jonka avulla syvennän aineistoni analyysia. Keskeinen käsite tutkimuksessani on Antonio Gramscin luoma hegemonia, jolla tarkoitetaan jonkin ajatuksen ylivaltaa yhteiskunnassa. Tutkimuksessani hegemonia nivoutuu vahvasti mediaan ja sen rooliin määritellä yhteiskunnallisen keskustelun puheenaiheita ja näkökulmia.

Teoreetikot Laclau ja Mouffe (1985) ovat tulkinneet hegemonian käsitettä diskurssiteorian muodossa. Teorian mukaan eri diskurssit voivat kilpailla jonkin käsitteen omistuksesta, jolloin sille annettavat merkitykset muuttuvat tai niistä käydään *hegemonista kamppailua* (Palonen, 2008, s. 217). Tämän tutkimuksen näkökulmasta kamppailua käydään suomalaisen maaseudun merkityksestä.

3.1 Hegemonian käsite

Hegemonian käsite on alkujaan kreikan kielestä, *hegemoni*, jolla tarkoitetaan opasta tai tiennäyttäjää (Fornaciari & Harni, 2017, s. 40). Lewis (2017, s. 88) kirjoittaa, että hegemonia on tapa kuvailla ihmisiä tai ajatuksia, jotka pyrkivät pysymään hallitsevina yhteiskunnassa. Hän toteaa, että hegemonia-termin kehitys mediatutkimuksessa seuraa Antonio Gramscin ja Stuart Hallin ajatuksia, ja viittaa pikemminkin pehmeään kuin kovaan valtaan.

Gramsci ja Hall olivat huolissaan tavasta, jolla tietyt ryhmät ja ideologiat ylläpitävät valtaa demokraattisissa yhteiskunnissa (Lewis, 2017, s. 88). Gramsci näkee hegemonian muodostuvan useilla elämänalueilla, ja että yhteiskunta on moninainen, ristikkäisten intressien sekä valtakamppailujen paikka (Fornaciari & Harni, 2017, s. 41). Hegemonia on johtavan luokan vallitsevuutta, missä ideologia työntyy arkijärkeen ja päivittäisiin käytänteisiin (Horsti, 2005, s. 53).

Hegemonian saavuttaminen edellyttää Gramscin (1982, s. 27) mukaan kansalliskansanomaista kollektiivista tahtoa. Hegemoniaa ei voida siis pakottaa vaan sen syntymiseen tarvitaan laajemmin yhteiskunnassa hyväksytyjä arvoja ja käytäntöjä. Gramsci näki vallan enemmän suostumuksena kuin väkivallalla saavutettuna valta-asemana, jota ylläpidetään ideologian, ei sarron avulla (Lewis, 2017, s. 88). Esimerkiksi kansakunnan rakentamisprosessin kautta tietyn maantieteellisen alueen ihmiset voivat alkaa tuntea kuuluvansa samaan ryhmään, jolloin he jakavat olosuhteet ja intressit luokkarojoista riippumatta (Jørgensen & Phillips, 2002, s. 9). Gramscin teoriassa hegemonia on termi kollektiiviselle yhteisymmärrykselle, joka hämärtää ihmisten aidot mielenkiinnon kohteet (Jørgensen & Phillips, 2002, s. 9).

Hegemonia muodostuu hallitsevan ajattelutavan johtajuudesta yhteiskunnassa sekä sen eri osa-alueilla, kuten ihmisten välisissä suhteissa, mediassa, kulttuurissa ja instituutioissa (Gramsci, 1971, s. 80). Gramsci (1971, s. 342) uskoo, että koulu, kirkko sekä sanoma- ja aikakauslehdet ovat suurimpia kulttuurisia instituutioita, jotka levittävät hegemoniaa. Hegemonia ei ole pelkkä kuvaus vaan prosessi, joka saa tiettyjen ryhmien tai ideoiden dominanssin yhteiskunnassa näyttämään normaalilta, luonnolliselta tai väistämättömältä (Lewis, 2017, s. 88). Hegemonia on jopa tehokkaimmillaan sen ollessa vähiten näkyvissä, kun ideologinen työ jatkuu ihmisten sitä huomaamatta (Lewis, 2017, s. 88).

Fornaciari ja Harni (2017, s. 41) esittävät, että Gramscin mukaan kukin yhteiskunnallinen toimija määrittelee maailmaa omasta näkökulmastaan pyrkimyksenä saada muut ajattelemaan samoin – ja täten saavuttamaan itselleen hegemonisen aseman. Szebenin ja Salojärven (2022, s. 816) mukaan hegemonian teoria korostaa loputonta prosessia yhteisestä identiteetistä eli toisin sanoen hegemoniaa uusinnetaan jatkuvasti. Hegemonisissa valtakamppailuissa luodaan ja artikuloidaan uudenkaltaista toimijuutta ja toimintaa, millä oikeutetaan ajattelutapoja ja täten tavoitellaan johtajuutta (Fornaciari & Harni, 2017, s. 42).

Myös maaseudulla on osansa kamppailussa hegemoniasta. Kanner ja Hyyryläinen (2021, s. 58) esittävät, että maaseudun murroksissa maaseudun asemaan on useissa maissa yritetty vaikuttaa kielen avulla. Heidän mukaansa kiistoja maaseudun määrittelystä on kuvattu tutkimuksissa hegemonisena kamppailuna maaseudusta: esimerkiksi suomalainen maaseutututkija Olli Rosenqvist (2004) on painottanut maaseudun historiallista asemaa osana yhteiskunnallisia merkityskamppailuja. Rosenqvist (2004, s. 11–12) näkee väitöskirjassaan yhteiskunnan sekä erityisesti maaseudun ja kaupungin koostuvan pysyvien rakenteiden lisäksi erityisesti monimuotoisesta puhunnasta. Maaseudun hän näkee sosiaalisena konstruktiona eli ihmisen tuottamana aineellisena ja henkisenä rakennelmana. Myös Gramsci on 1920-luvulla nostanut Italian historiallisen tilanteen analysoinnissa tärkeäksi poliittiseksi käsitteeksi kysymyksen maaseudusta (*ruralism*) nationalismin lisäksi (Kanner & Hyyryläinen, 2021, s. 59).

3.2 Laclau ja Mouffen diskurssiteoria

Antonio Gramscin hegemonian käsite toimi suurimpana inspiraation lähteenä aktivisti ja ajattelija Ernesto Laclaulle sekä hänen vaimolleen ja kansateoreetikolleen, belgialaiselle Chantal Mouffelle, joiden mukaan yhteiskunnalliset ilmiöt eivät ole koskaan valmiita tai kokonaisia (Jørgensen & Phillips, 2002, s. 2, 9). He ovat rakentaneet diskurssiteorian yhdistelemällä ja muokkaamalla kahta suurta teoreettista perinnettä, marxismia ja strukturalismia – marxismi antaa lähtökohdan sosiaaliselle näkökulmalle, strukturalismi puolestaan merkitysteorialle (Jørgensen & Phillips, 2002, s. 2). Teoksessaan *Hegemony and Socialist Strategy* (1985) Laclau ja Mouffe sulauttavat ne yhdeksi post-strukturalistiseksi teoriaksi, jossa sosiaalinen kenttä nähdään jatkuvien prosessien verkona, jossa merkitys syntyy (Jørgensen & Phillips, 2002, s. 2). Heidän teoriansa korostaa, että kaikki yhteiskunnalliset ilmiöt saavat merkityksen *diskurssin* kautta, ja hegemonia puolestaan syntyy *artikulaatiokäytännön* kautta (Laclau & Mouffe, 1985, s. 135). Laclau ja Mouffe (1985, s. 105) tarkoittavat artikulaatiolla mitä tahansa käytäntöä, joka muo-

dostaa elementtien välisen suhteen siten, että niiden identiteetti muuttuu artikulaation seurauksena. Artikulaatiokäytännöstä johtuvaa kokonaisuutta he kutsuvat *diskurssiksi*.

Jørgensen ja Phillips, 2002 (s. 2) kirjoittavat, että strukturalistinen näkemys kielestä voidaan ymmärtää metaforalla kalaverkosta: kaikki kielelliset merkit ovat verkon solmukohtia, jotka saavat merkityksensä eroavaisuuksista toisiinsa nähden. Poststrukturalistit, kuten Laclau ja Mouffe kuitenkin kumoavat näkemyksen, että merkit olisivat yksiselitteisiä ja vakiintunteita – sen sijaan jatkuvassa kielenkäytössä merkitysrakenteet muuttuvat jatkuvasti neuvotteluiden ja konfliktien kautta (Jørgensen & Phillips, 2002 s. 2–3). Tätä näkemystä havainnollistaa aiemmin mainitsemani seikka, että maaseutu-sanaa ei voida määritellä yksiselitteisesti. Rosenqvist (2000, s. 10) esittää, että maaseudulla ei ole vakaata olemusta, sen sijaan se muuntuu maaseutuun liittyvien diskurssien kohdatessa ja nivoutuessa yhteen.

Palosen (2008, s. 213) mukaan lähtökohta erityisesti Laclau ajattelulle on, että maailma sekä yhteiskunta ovat epätasaisia ja erilaisten ristiriitojen kyllästämiä, ilman ennalta määrättyä yhtenäisyyttä. Laclau ja Mouffe (1985, s. 134) näkevät, että hegemonia perustuu jatkuvalla artikulaatiolle, sillä hegemonia olettaa yhteiskunnan olevan epätäydellistä. Yhteiskunta on siis artikulaation tuote ja se on aina altis muutoksille (Palonen, 2008, s. 213). Lopulta kaikki sosiaalinen rakenne on luonteeltaan diskursiivista (Laclau & Mouffe, 1985, s. 134) eli kamppailua merkityksistä.

Laclau (2005, s. 105) mukaan on kuitenkin selvää, että ilman *kiinnekohtia* diskurssilla ei olisi minkäänlaista muotoa, ja täten siitä olisi vaikea saada otetta. Ilman kiinnekohtia kielellinen kanssakäyminen olisi mahdotonta. Tulkitsen tämän omaan tutkimukseeni nähden siten, että maaseutu on kiinnekohta, jolla on tiettyjä yhtenäisiä piirteitä, mutta samalla käsitteestä käydään jatkuvaa merkityskamppailua eri yhteiskunnan tahoilla, kuten mediassa.

Maaseutua voidaan kuvata myös *kelluvana merkitsijänä (floating signifier)* eli kiinne-kohtana, josta on menossa kamppailu (Laclau, 2005, s. 131–133; Palonen, 2008, s. 216). Palosen (2008, s. 216) mukaan eri diskurssit tai me-ryhmittymät voivat kilpailla jonkin käsitteen omistuksesta, ja samalla sille annettavat merkitykset muuttuvat tai niistä kilpaillaan. Mitä enemmän samalla käsitteellä kuvataan, sitä enemmän yhdistetään isompaa määrää erilaisia ja uniikkeja yksilöitä tai ryhmiä, ja tällöin käsitteen sisältö kapenee (Palonen, 2008, s. 216). Voidaan puhua prosessista, jossa merkitsijöitä luodaan (Palonen, 2008, s. 216). Wiio (2006, s. 20) näkee myös median tilana, jossa kamppaillaan merkityksistä ja muodostetaan käsityksiä todellisuudesta.

Samoin Jokinen ja muut (2016) esittävät, että diskurssit eivät ole staattisia, vaan ne elävät sosiaalisissa käytännöissä – jollekin asialle tai ilmiölle syntyy hegemonia, kun tietyt todellisuuden versiot vakiintuvat ja korvaavat toiset vaihtoehdot. Heidän mukaansa hegemonisen aseman saanut diskurssi näyttää asiat luonnollisina, yksinkertais-tettuina sekä se vetoaa yhteisymmärrykseen. Fairclough'n (1989, s. 68, 74–75) mukaan diskurssissa käytävä kamppailu vaikuttaa ratkaisevasti siihen, millainen tieto tai totuus saa oikeutuksen ja millaisiksi diskurssin keskinäiset suhteet muotoutuvat. Tässä tutkimuksessa kiinnostavaa on, millä tavalla aineisto rakentaa todellisuutta maaseudun dis-kursseista ja minkälaista hegemonista kamppailua käsitteestä käydään.

3.3 Media ja hegemonia

Salojärven (2016, s. 62) mukaan medialla on tärkeä rooli hegemonian luomisessa, sillä kansalaisille tiedottamisen lisäksi media voi esimerkiksi viihteen avulla ylläpitää tiettyjä hegemonioita. Media ja niiden tuottamat symboliset muodot eivät vain heijasta todelli-suutta, vaan niistä *tulee* todellisuutta eli mediahegemonia (Block, 2013, s. 266).

Çoban (2018, s. 1–2) toteaa, että Gramscin teokset hegemoniasta ja median roolin määrittelystä hegemonian yhteydessä ovat olleet tärkeitä edistysaskeleita. Hänen

mukaansa ajatus siitä, että hegemoniaa ei voida ainoastaan pakottaa, vaan sen voi saavuttaa myös julkisella suostumuksella, on tuonut aiheeseen uuden näkökulman. Mediahegemoniassa valokeilaan asetetaan sanomalehdet ja miten ne vaikuttavat yleisiin mielipiteisiin (Çoban, 2018, s. 2).

Voidaan puhua myös median vallasta. Salojärvi (2016, s. 64) ja McQuail (2009) esittävät, että medialla on erilaisia vallan aspekteja, joiden avulla ne voivat vaikuttaa julkisen huomion fokukseen, saada ihmiset omaksumaan tiettyjä mielipiteitä ja uskomuksia sekä herättää yhtäläisesti toiveita ja pelkoja. Väliverronen (1996, s. 134) esittää, että muiden toimijoiden lisäksi medioilla on vaikutusvaltaa siihen, mitä aiheita, näkökulmia ja ongelman määrittelytapoja korostetaan julkisuudessa.

Kunelius, Noppari & Reunanen (2009, s. 50) esittävät, että median valta muodostuu yleisön tietojen, asenteiden ja mielipiteiden muokkauksesta. Median valta tarkoittaa myös kykyä määrittellä, mistä yhteiskunnassa puhutaan, sillä media on jatkuvasti läsnä niin ihmisten elämässä kuin instituutioiden ja organisaatioiden toiminnassa – voidaan puhua niin kutsutusta medioitumisesta (Seppänen & Väliverronen, 2012, s. 10). Seppäsen ja Väliverronen (2012, s. 170) mukaan media on usein jopa nostettu neljänneksi valtiomahdiksi eduskunnan, hallituksen ja viranomaisten sekä oikeuslaitoksen rinnalle.

Media tarjoaa ”tavan esittää asioiden järjestystä”, joka ”saa asiat näyttämään yleismaailmallisilta, luonnollisilta ja yhteensopivilta ’todellisuuden’ kanssa (Block, 2013, s. 265). Medialla on monenlaista valtaa, pääasiassa symbolista, sekä kykyä vaikuttaa siihen, miten ihmiset rakentavat todellisuutensa: se on kuvien, symbolien ja populaarikulttuurin kertomusten kautta kyllästänyt poliittisen maailman (Couldry, 2012; Block, 2013, s. 266).

Seppänen ja Väliverronen (2012, s. 185) puhuvat median vaikuttamisesta yhteiskunnallisen keskustelun päiväjärjestykseen eli siihen, mistä asioista keskustellaan. Heidän mukaansa media voidaan nähdä portinvartijana aiheiden pääsyle julkisuuteen. Monesti

tärkein vallan muoto medialle on kuitenkin vaikeneminen (Seppänen ja Väliverronen, 2012, s. 185). Kehystämisen näkökulmasta voidaan puhua puuttuvista kehyksistä. Seppänen ja Väliverronen (2012, s. 98–99) mukaan kehystäminen on yksi median vallan muoto määrittellä puheenaiheita julkisuudessa. Hall ja muut (1978) esittävät, että median lisäksi todellisuutta rakentavat myös muut toimijat; media nojautuu usein muiden instituutioiden, kuten hallituksen ja viranomaisten tapoihin määrittellä asioita. Lisäksi journalistien rinnalla todellisuutta kehystävät esimerkiksi tiedottajat ja pr-ammattilaiset (Seppänen & Väliverronen, 2012, s. 100).

Tutkimuksessani onkin syytä ottaa huomioon (media)hegemonian ja tutkimusmenetelmänä toimivan kehystämisen suhde. Carragee ja Roefs (2004, s. 216–217) liittävät hegemonian ja kehystämisen vahvasti yhteen: kehykset edustavat hegemoniaa tukevia näkemyksiä. Heidän mukaansa kehystämisen prosesseja tulisi tarkastella poliittisen ja yhteiskunnallisen vallanjaon yhteydessä. Hegemonian ja kehystämisen välisen suhteen tarkastelu kiinnittää huomiota mediadiskurssin kiistattomaan ulottuvuuteen, jossa tiettyt kehykset hallitsevat diskurssia niin paljon, että niitä pidetään tulkintojen sijaan läpinäkyvinä todellisuuden kuvauksina (Carragee & Roefs, 2004, s. 223). Horsti (2005, s. 54) vahvistaa, että ajatus hegemoniasta valaisee kehyksen käsitettä arkipäiväisyyden ja itsestäänselvyyden suhteen.

4 Maaseutukäsite suomalaismedioissa

Tässä luvussa analysoin, millaisia kehyksiä maaseutu saa suomalaisten uutismedioiden verkkosisällöissä, miten kehykset eroavat eri uutismedioissa tarkasteluvuosien välillä sekä millaista hegemonista kamppailua puhetavat maaseudusta ilmentävät. Tutkimusaineisto koostuu Ylen, Helsingin Sanomien (HS) ja Satakunnan Kansan (SK) verkossa julkaistuista jutuista kuvineen vuosina 2016 ja 2021. Aineiston kokonaismäärä on 103 juttua, 216 kuvaa ja 3 videota. Aineisto sisältää niin uutisia, artikkeleita, pääkirjoituksia, kolumneja kuin lukijoiden mielipidekirjoituksia. Aineisto on kerätty uutismedioiden verkkosivujen digiarkistoista hakusanalla ”maaseutu” syyskuussa 2022.

Ensimmäiseksi koostin jutut havaintomatriiseihin uutismedioittain sujuvoittaakseni aineiston käsittelyä. Havaintomatriiseja silmäilemällä saa nopeasti yleiskuvan tutkittavasta aineistosta: matriisista näkee juttutyypin, julkaisupäivämäärän, jutun otsikon sekä kirjoittajan. Havaintomatriisit toimivat samalla aineistoluettelona, joka on tutkimuksen liitteessä.

Seuraavaksi siirryin analysoimaan aineistoa kehystämisen keinojen avulla. Tässä vaiheessa etsin vastausta ensimmäiseen tutkimuskysymykseeni ”Mitä kehyksiä maaseutu saa suomalaisissa uutismedioissa?” Vehkalahta (2016, s. 99) ja Väliwerrosta (1996, s. 113) mukaillen käytän kehystämisen keinoina avainsanoja, esimerkkejä, metaforia, moraalisia väittämiä, visuaalisia kuvia, syitä ja taustaa, seurauksia sekä ratkaisuja.

Analyysini tukena hyödynsin värikoodausta eli merkitsin havaitsemiani kehystämisen keinoja aineistoon eri väreillä. Värikoodaus on yksi perinteisistä koodaamisen tekniikoista, jossa tutkija merkitsee tekstiin samaan luokkaan – tässä tapauksessa samaan kehystämisen keinoon – kuuluvat tekstikohdat (Juhila, 2022a). Koodaaminen on työväihe, jolla aloitetaan laadullisen tutkimuksen aineiston käsittely järjestämällä ja luokittelemalla, minkä jälkeen siirrytään varsinaiseen analyysiin (Juhila, 2022a). Aineistoa tarkastellessani muodostin toistuvista huomioista ja edellä mainituista kehystämisen

keinoista laajempia kehyksiä, jotka ilmentävät sitä, miten maaseudusta puhutaan uutismedioiden jutuissa. Kirjoitin myös havaintomatriiseihin jokaisen jutun kohdalle muistiinpanoja juttujen tärkeimmistä havainnoista. Tässä analyysivaiheessa kerron myös, millaisia vaihtoehtoisia kehyksiä aineistossa ilmenee sekä mitä kehyksiä puuttuu.

Kehysanalyysin jälkeen siirryin vertailemaan tarkasteluvuosien välisiä kehyksiä eli etsin vastausta toiseen tutkimuskysymykseen ”Miten maaseudun kehykset ovat muuttuneet eri uutismedioissa vuosien 2016 ja 2021 välillä?”. Havainnoin aineistosta yhtäältä eri vuosien välisiä eroja ja yhtäläisyyksiä, mutta myös sitä, onko eri uutismedioiden välillä painotuseroja.

Alaluvussa 4.3. haen vastausta kolmanteen tutkimuskysymykseen ”Minkälaista hege-
monista kamppailua eri puhettavat maaseudusta ilmentävät?”. Pyrin havaitsemaan mm. Jokista ja muita (2016, luku 3) mukailien, millaiset sosiaalisen todellisuuden muodostustavat dominoivat aineistossa, josta myös etsitään vahvoja, hegemonisen aseman saavuttaneita diskursseja. Heidän mukaansa aineistossa voidaan keskittyä havaitsemaan kulttuurisia itseäänselvyyksiä tai kyseenalaistamattomia totuuksia, jotka vievät tilaa toisilta diskursseilta. Pohdin myös, ketkä maaseudun merkityskamppailussa ovat osallisina ja mitä termejä maaseudusta käytetään.

4.1 Maaseudun kehykset

Tulkitsin aineistosta kolme hallitsevinta kehystä, jotka ovat taantumisen kehys, kehitty-
misen ja mahdollisuuden kehys sekä vastakkainasettelun kehys. Teksteissä on usein yhtäaikaaisesti useampia kehyksiä, ja tässä tutkimuksessa etenkin taantumisen ja vas-
takkainasettelun kehykset asettuivat aineistossa usein päällekkäin. Olen koostanut ke-
hykset ja niitä rakentaneet kehystämisen keinot seuraavaan taulukkoon 2. Seuraavissa alaluvuissa esittelen kunkin kehyksen kerrallaan ja havainnollistan niiden rakentumista aineistosta nostamillani esimerkkisitaateilla.

Taulukko 2. Maaseudun kehykset.

	Taantumisen kehys	Kehittämisen ja mahdollisuuden kehys	Vastakkainasettelun kehys
Avainsanat	hiipunut elinvoima, kaupungistuminen, muuttotappio, syrjäseutu, kyläkauppa, kyläkoulu	korona, etätyö, nurmi-järvi-ilmiö, yhteisöllisyys, talkootyö, biotalous, elinvoima, monipaikkaisuus, luonto, kylät	periferia/ muuttovoittokunnat, yliopistoseudut/ ydinmaaseutu, pääkaupunkiseutu/ maaseutu
Esimerkit	esimerkkejä eri kuntien tilastoista ja tarinoista	Muuttovoittoa saaneet (mökki)kunnat eri puolilla Suomea	Helsingin seudulla bruttokansantuote asukasta kohti on kaksinkertainen maaseutualueisiin verrattuna.
Metaforat	näivettyvä kunta, periferia, kuoleva kylä tai kyläkauppa, taistelu	”Puumalasta Suomen Florida”	jarruttaa, kasvajat ja menettäjät
Moraaliset väittämät	Maaseudun asukkaat asuvat talouskasvun kannalta väärissä paikoissa. Ei ole oikein, että reuna-alueet sivuutetaan.	”Koronaepidemia on muuttanut Suomen aluekehitystä yhdessä vuodessa enemmän kuin poliittinen päätöksenteko vuosikymmenien aikana.”	”Kaupungeissa kilpailevien ketjujen kaupat ovat vieri vieressä, mutta maaseutu ei niitä kiinnosta.”
Visuaaliset kuvat	(kylä)kaupat, rakennukset, ihmiset, maalaismaisema	kuvia maaseudulle muuttaneista perheistä ja etätyöläisistä, kuvia kyläläisistä	kuvituskuvat
Syyt, tausta	kaupungistuminen, väestön ikääntyminen, koulujen, palveluiden ja työpaikkojen häviäminen	koronakriisi haastoi kaupungistumisen, yhteisöllisyys	kaupungistuminen, paremmin saatavilla olevat palvelut, erot koulumenestyksessä
Seuraukset	Kyläkoulun lopettaminen romahduttaa kylän asukasluvun. Kyläkaupan loppuminen vie mukanaan muita palveluita.	maaseudun vetovoimaisuus ja elpyminen	-
Ratkaisut	Uudistuminen, mökkeilykulttuuri	turvapaikka tulevaisuuden epidemioissa	Tulisi irtaantua kaupunkien ja maaseudun vastakkainasettelusta ja nähdä yhteiset mahdollisuudet.

4.1.1 Taantumisen kehys

Ensimmäisenä tulkitsin aineistosta taantumisen kehysten. Kehyksen kanssa päällekkäin saattoi esiintyä myös vastakkainasettelun kehysten piirteitä, jossa vastakkainasettelun osapuolina olivat maaseutu ja kaupunki. Yleisesti ottaen taantumisen kehyksessä maaseutu esitettiin väestöä, palveluita sekä työ- ja koulutuspaikkoja menettävänä, näivettyvänä paikkana. Useassa jutussa käsiteltiin myös maaseudulla olevien (kylä)kauppojen ja kyläkoulujen kohtaloa sekä niiden lopettamista. Maaseutu on usein säästötoimenpiteiden kohteena esimerkiksi koulukuljetuksissa ja oppilaitosten sulkemisessa. Muutamassa jutussa nousi esiin myös huoli sote-uudistuksen vaikutuksesta maaseudun terveyspalveluihin. Seuraavaksi esitän, millaiset kehystämisen keinot ovat rakentaneet taantumisen kehystä aineistossa.

Jutuissa toistuivat usein samankaltaiset avainsanat. Taantumisen kehystä ilmentävät esimerkiksi avainsanat *muuttotappiokunta* tai *syrjäseutu/syrjäkylä*. Lisäksi toistuvia avainsanoja ovat esimerkiksi *(hiipunut) elinvoima, kaupungistuminen, väestön ikääntyminen* sekä *asutuksen keskittyminen taajamiin*. Esimerkissä (1) puhutaan kaupungistumisen ja keskittymisen puolesta. Kyseisessä jutussa arvostellaan pääministeri Juha Sipilän hajauttamispolitiikkaa, joka ”maistuu auttamatta vanhalta”. Jutuissa käytettiin myös esimerkkejä havainnollistamaan taantumista. Esimerkissä (2) käytetään Lieksaa taantuvana esimerkkikuntana.

(1) Taloustieteilijät tyrmäsivät tuoreeltaan pääministerin ajatukset. Kaupungistuminen on globaali megatrendi, ja keskittyminen tuo talouteen kiistattomia hyötyjä. (HS 28.4.2016)

(2) Muuttoliiketutkija Timo Aron mukaan Lieksa on hyvä esimerkki niistä maakuntien kakkos- ja kolmoskeskuksista, joista väki muuttaa kiivaasti. (HS 27.1.2016)

Maaseudusta puhutaan myös erilaisilla metaforilla: *näivettyvä Siwa- ja Sale-kunta ja periferia*. Maaseutuun liittyviä metaforia ovat myös *kuihtuminen, näivettyminen, taistelu* (esimerkiksi palveluiden puolesta), *kuolevat kylät* ja *kyläkaupat*. Usein

maaseudulla joudutaan myös *taistelemaan* eri asioiden puolesta, kuten koulukuljetusten, kyläkoulujen tai palveluiden säilymisestä. Seppäsen ja Väliiverosen (2012, s. 100) mukaan metafora on vahva kehystämisen keino, sillä se on tavallisesti huomaamaton, itsestään selvä. He toteavat, että metaforilla kehystäminen on tehokasta, sillä ne tiivistävät merkityksiä ja nostattavat ihmisissä tunteita. Esimerkki (3) havainnollistaa aineistossa usein esiintyneitä avainsanoja (syrjäinen seutu, muuttotappioalue) sekä siinä on metafora maaseudun *kuihtumisesta*. Myös esimerkeissä (4) ja (5) maaseutua kuvataan metaforisesti.

(3) Mutta entä **syrjäisempien seutujen** asukkaat? Miten käy yhä laajeneville **muuttotappioalueille**, jos ruokakaupatkin valuvat niistä pian väen mukana kasvukeskuksiin? Riski **kuihtumisesta** on todellinen, uskaa Helander. ”Entistä isommaksi haasteeksi tulee kauppapalvelujen järjestäminen maaseutupaikkakunnille.” (HS 3.4.2016)

(4) Bussi suhahtaa ohi. Maantien varteen on jälleen jäämässä muistuma yhdestä aikakaudesta. (HS 28.4.2016)

(5) Satakunta **kamppailee** väestökadon kanssa, ja erityisesti monissa pienemmissä kunnissa on otettu kaikki keinot käyttöön, jotta muuttotappio saataisiin käännettyä. (SK 26.9.2021)

Colemanin (2009, s. 233, 235) mukaan visuaaliset elementit ovat tehokkaita kehystämisen keinoja – joskus visuaalinen kehystäminen merkitsee jopa enemmän kuin sanallinen. Taantumisen kehyksessä jutuissa oli esimerkiksi kuvia (tyhjistä) rakennuksista, kuten asuin- ja liikerakennuksista, kaupoista ja kouluista, peltomaisemasta sekä maaseudulla asuvista ihmisistä. Lisäksi jutuissa esiintyi infograafeja, joissa kuvataan Suomen sisäistä muuttoliikettä kohti keskuskaupunkeja. Kuvassa 2 on kuvakaappaus Ylen jutusta, jossa on kuva Eskolan kylässä kauppansa lopettavista pitkäaikaisista kauppiaista vakava ilme kasvoillaan. Jutussa he kertovat haikeina, että muuta vaihtoehtoa ei ollut.

Kaupan myllerrys panee pienet ahtaalle – Eskolasta lähtee viimeinenkin kauppa

Kannuksen Eskola on tunnettu aktiivisena kylänä. Harvassa, hieman alle 500 asukkaan, kylässä on kahta ruokakauppaa – näin oli tosin kolme vuotta sitten. Nyt ovensa sulkee kylän viimeinenkin kauppa. Samalla maakunnan viimeinen kauppa-auto parkkeerattiin talliin,

Kuva: Kalle Niskala / Yle

Kuva 2. Lopettavat kauppiat vakavin ilmein (Yle/Ari Vihanta, 20.1.2016).

Entman (1993, s. 52) esittää, että kehukset määrittelevät ongelmia ja sen syitä, luovat moraalisia väittämiä sekä ehdottavat parannuskeinoja. Ongelman eli taantumisen syyt toistuvat aineistossa pitkälti samankaltaisina. Syitä taantumiselle ovat esimerkiksi kaupungistuminen ja asutuksen keskittyminen taajamiin, väestön ikääntyminen, kaupunkien paremmat kulttuuri- ja harrastusmahdollisuudet, (kylä)koulujen lakkauttaminen, palveluiden häviäminen, koulutusmahdollisuuksien heikentyminen maaseutukunnissa sekä erityisesti nuorten naisten muuttaminen muualle opiskelemaan. Aineistosta ilmenee syy-seuraussuhteita: esimerkiksi kyläkoulun lopettamisesta seuraa ympäröivän alueen elinvoiman lasku, kuten esimerkissä (6) esitetään.

(6) Tutkimuksessa on selvä näyttö siitä, että kyläkoulun lopettaminen romahduttaa kylän asukasluvun. Ovathan maaseudun kylien asukasluvut useilla alueilla muutenkin laskeneet, mutta koulun lopettaminen kiihdyttää asukaskatoa selvästi. (Yle 22.10.2021)

Taantumisen kehystä rakentavat myös moraaliset väittämät esimerkin (7) osoittamalla tavalla. Maaseutua arvostellaan esimerkissä talouskasvun kannalta ”vääränä” paikkana sekä se nähdään pikemminkin taakkana ja uhkana kansantaloudelle. Esimerkistä voidaan tulkita myös vastakkainasettelua viimeisessä virkkeessä, jossa kaupungin todetaan olevan maaseudun sijaan ”oikea” paikka asumiselle. Moraalinen väittämä vastakaisesta näkökulmasta esitetään esimerkissä (8), jossa lukija taas puolustaa kaupungin reuna-alueita. Kirjoittaja moralisoi päätöksentekijöitä palveluiden heikentymisestä.

(7) Suomessa pitkään harjoitetun aluepolitiikan ansiosta samalla pitää ratkaista se, miten talouskasvun kannalta ”väärissä” paikoissa asuvien turvasta huolehditaan niin, että koko kansantalous ei siitä kärsi. -- Riskinä on se, että jos hajauttaminen ei toimi, kannattajille ja heidän lapsilleen annetaan väärä turvallisuudentunne hajauttamisen hyödyistä. Ja se, että nämä eivät pääse hyödyntämään omia kykyjään täysimääräisesti – kaupungeissa. (HS 24.4.2016)

(8) Mielestäni ei ole oikein kuntalaisen näkökulmasta, että reuna-alueet kaupungista jäävät pahasti paitsioon. -- En ymmärrä, että Porin kaupunki tukee lentoliikennettä ja samalla heikentää kaupunkilaisten palveluita niinkin tärkeältä osa-alueelta kuin joukkoliikenne. (SK 11.4.2021)

Taantumisen kehyksessä esitetään toisinaan parannuskeinoja ja ratkaisuja ongelmille. Usea parannusehdotus koskee maaseudun kauppoja ja niiden uudistumista: ruoka-kauppojen yhteyteen voitaisiin järjestää palveluita, kuten vanhus- ja terveydenhuollon palveluita. Myös verkkokaupan todetaan lisänneen saatavuutta ja pakettien jakelupisteitä on melko hyvin maaseudullakin. Lisäksi toivoa nähdään mökkeilykulttuurin muutoksessa, kun vuoden ympäri vapaa-ajan asunnoissa asuvat elävöittävät maaseutua. Maaseudun elvyttämiseksi ehdotetaan myös esimerkiksi valtion tukea kuntien laajakaistaliittymien rakentamiselle.

4.1.2 Kehittämisen ja mahdollisuuden kehys

Kehittämisen ja mahdollisuuden kehys edustaa vastakkaista näkemystä taantumisen kehukseen nähden. Kehittämisen ja mahdollisuuden kehystä värittivät erityisesti korona-ajan ja etätyön aiheuttama kiinnostus maalla vietettyyn aikaan ja maallemuuttoon. Kehykseen liittyviä juttuja on myös ennen korona-aikaa, jolloin jutuissa korostuu esimerkiksi maaseudun yhteisöllisyys ja kyläläisten aktiivinen ote palveluiden kehittämiseen.

Kasvavaa kiinnostusta maaseutua kohtaan kuvattiin jutuissa esimerkiksi tilastoihin nojaten – esimerkissä (9) nostetaan esiin koronan vaikutus vapaa-ajan asuntojen suosion kasvuun. Toisaalta esiin tuodaan myös korona-aikaa edeltävä synkkä tulevaisuudennäkymä. Aineistossa on myös uutinen ”mummonmökkien” ennennäkemättömästä menekistä, kun pääkaupunkiseudulta ja keskuksista hakeudutaan maalle etsimään kakkoskohteja. Myös jutuissa mainitut muuttotilastot puhuvat osaltaan maaseudun puolesta: esimerkiksi Satakunnan kunnissa väestön väheneminen on koronavuonna hidastunut.

(9) Jotain voi kuitenkin päätellä tilastoista: Puumalan kunta sai vuoden 2020 aikana peräti 16 hakemusta loma-asunnon muuttamisesta vakituisesti asuttavaksi. Se on enemmän kuin koskaan. -- Ennen koronavirusepidemiaa myös Puumalaa leimasi vahvasti väestön ikääntyminen. Vaikka viime vuosina Puumala ei enää olekaan ollut muuttotappiokunta, ennuste sen tulevaisuuden ikärakenteesta oli yksi Suomen synkimmistä. (HS 18.4.2021)

Kehittämisen ja mahdollisuuden kehyksessä merkittäviä avainsanoja ovat *korona* ja *etätyö*, kuten esimerkeistä (10) ja (11) nähdään. Kehystämisen järjestyvälineisiin eli syyseuraussuhteeseen peilaten maallemuutto ja maalla vietetty aika on seurausta koronapandemiasta ja sen yleistämästä etätyömahdollisuudesta.

(10) ”Nykyisenä **korona-aikana** parlamentissa on myös lisätty **etätyömahdollisuuksia**, joita aion käyttää”, Huhtasaari kuvailee. -- Koronapandemian keskellä Huhtasaari uskoo maaseudun arvostuksen edelleen kasvavan. (SK 30.11.2021)

(11) Kirkkonummelaisen yrittäjäpariskunnan mukaan **korona-aika** on lisännyt paikallisten palvelujen kysyntää Långvikissä selvästi. – Paljon on tullut ihmisiä **etätöihin** ja käyttänyt meidän palveluja. Tämä näkyy positiivisesti meillä, Sami Kurikka sanoo. (Yle 21.4.2021)

Kehyksessä visuaaliset kuvat sisältävät kuvia maaseudun ihmisistä, kuvituskuvia rakennuksista sekä infograafeja muuttotilastoista. Kuvissa esiintyy usein korona-aikana maalle muuttaneista tai maalla aikaansa viettävistä perheistä, kuten kuvassa 3.

Anttila-Känän perhe sai huomata, että on huomattavasti edullisempaa asua Merikarvialla kuin Helsingissä

Merikarvian Honkajärvi ei ole kaukana kaikesta. Kun Helsingissä työmatkaan meni 40 minuuttia, nyt ajo Poriin kestää 45 minuuttia.

Jaa

Tallenna

Kommentoi

★ TILAAJILLE

Taiteilijaperhe yhdessä. Kaisa Känällä on viihtyisät työtilat yläkerrassa. KUVA: KUVAT SEIJA VÄRE

Kuva 3. Helsingistä Merikarvialle muuttanut perhe (SK/Seija Väre 5.4.2021).

Kehittämisen ja mahdollisuuden kehykseen sisältyi myös juttuja maaseutumatkailusta, maaseudun uudistumisesta sekä aktiivisista ja yhteen hiileen puhaltavista maaseudun ihmisistä. Tätä kuvastavat esimerkiksi avainsanat *yhteisöllisyys* ja *talkoohenki*, jotka toistuivat jutuissa useaan kertaan. Jutuissa nostetaan esille tarinoita maaseutukuntien asukkaista, jotka ovat toteuttaneet yhteisvoimin erilaisia tempauksia esimerkiksi kyläkoulun lakkauttamista vastaan tai hankkeita uusien asukkaiden, yritysten ja elinvoiman saamiseksi. Lisäksi aineistossa on juttuja yksittäisistä maaseudun yrittäjistä ja aktiivisista kyläläisistä. Yhteisöllisyyttä ja maaseudulla asuvien ihmisten mentaliteettia kuvastaa esimerkki (12). Myös metaforia käytetään, kuten esimerkissä (13).

(12) Kangasalan Raudanmaalla kyläläiset kokosivat voimansa puolustamaan Kautialan kyläkoulua. Vankka yhteishenki on myös huomattu: Raudanmaa sai Pirkanmaan Vuoden kyläteko -palkinnon. Ja kyläläiset kehittelevät jo uusia hankkeita. Yhdessä, tietenkin. (Yle 2.7.2016)

(13) Eteläsavolainen Juva käy synkkien väestöennusteiden kimppuun hyvien liikenneyhteyksien, laadukkaiden palveluiden ja erilaisten tempausten avulla. (Yle 19.10.2021)

Esimerkeissä (12) ja (13) heijastuu toisaalta myös maaseudun synkkä realismi – maaseudulla joudutaan *puolustamaan kyläkoulua* ja *käymään väestöennusteiden kimppuun*. Vaikka juttu olisikin kirjoitettu myönteisestä näkökulmasta, taustalla näkyy usein myös maaseudun ongelmat ja haasteet. Eräässä kunnassa yritetään kääntää kehitystä, mutta samalla todetaan, että realisteja täytyy olla.

Kehittämisen ja mahdollisuuden kehykseen liittyy osaltaan myös maaseudun romantiointi. Etenkin korona-aikana maalla tai mökillä etätyöskentelyyn tai maallemuuttoon liittyvissä jutuissa saattaa olla kaunisteltu sävy maaseudun arjesta, kuten esimerkissä (14), joka on kirjoitettu miltei kaunokirjalliseen sävyyn.

(14) Noustuani kävelen alakertaan, asettelen koivuklapit uuniin ja raapaisen tikun. Keitän kahvia ja puuroa, avaan tietokoneen. Mökki on metsässä korkeiden kuusten piirittämänä, mutta verkkoyhteys toimii onneksi hyvin. Perjantaikokous

alkaa. Työkavereiden kasvot ilmestyvät läppärin ruudulle. Uunin huminassa vedän jalkaani villasukat ja aloitan työt. Jossakin mielen perällä käväisee ajatus: entä jos tällaista olisi aina? (HS 17.1.2021)

Esimerkkeinä jutuissa mainitaan Suomen kuntia eri asiayhteyksissä. Esimerkissä (15) mainitaan muuttovoittoa saavuttaneita kuntia koronavuonna.

(15) Esimerkiksi Puumala ja Sulkava Etelä-Savossa ovat kärsineet muuttotappiosta vuosikymmeniä, mutta ovat tänä vuonna saaneet muuttovoittoa. Itä-Lapissa syvää rakennemuutosta eläneet Kemijärvi, Salla ja Savukoski ovat saaneet uusia tulijoita. (SK 2.1.2021)

Kehittämisen ja mahdollisuuden kehyksessä on edustettuna myös muutamia juttuja maaseutupoliittisesta näkökulmasta. Toisaalta mikä tahansa maaseudun kehittämiseen liittyvä juttu voi liittyä maaseutupoliittiseen – ruohonjuuritasolla. Kun tarkastellaan juttuja Maaseutupoliittista kokonaisohjelmaa 2021–2027 silmällä pitäen, aineistossa esiintyy suoraan joitain yhtymäkohtia ohjelman sisältöjen kanssa.

Esimerkiksi Yle on uutisoinut kyläkauppatuesta esimerkissä (16). Kattilakosken ja muiden (2021, s. 47) mukaan Suomessa otettiin käyttöön kokeilu kyläkauppatuesta palveluiden turvaamiseen ja monipuolistamiseen vuonna 2019, ja se on edistänyt harvaan asutun maaseudun palvelujen saatavuutta sekä elinvoimaa. Ehtona tuen saamiselle on, että kauppa tarjoaa päivittäistavaroiden lisäksi vähintään yhtä seuraavista palveluista: posti, käteisnosto, apteekki tai polttoainejakelu (Kattilakoski & muut, 2021, s. 47).

(16) Maan hallitus pyrkii nyt vahvistamaan paikallisia palveluita eri puolilla Suomea. Hallitus päätti, että viime vuonna alkunsa saanut kyläkauppatuki kaksinkertaistuu tänä vuonna. Lisäksi muuttuvien ehtojen myötä tukea saavien myymälöiden joukko voi kasvaa. (Yle 21.4.2021)

Maaseutupoliittisessa kokonaisohjelmassa 2021–2027 painotetaan myös fossiilitaloudesta siirtymistä bio- ja kiertotalouteen, joiden käyttöönotto ja edistäminen antavat uusia mahdollisuuksia maaseuduilla (Kattilakoski & muut, 2021, s. 30). Ohjelman yhtenä maaseutupoliittisena toimenpiteenä on myös rohkaista uusiutuvan energiantuotant-

non kehittämiseen (Kattilakoski & muut, 2021, s. 33) Esimerkiksi SK on uutisoinut vuonna 2016 maaseutuohjelman tukevan Satakunnan biotaloutta yli neljällä miljoonalla eurolla, kun taas Yle on uutisoinut, että maaseudun pienyritykset voivat hakea tukea uusiutuvan energian käyttöönottamiseen.

Maaseutupoliittista näkökulmaa edustaa myös Ylen juttu, jossa ministeri Antti Kurvinen aikoi viedä eduskuntaan opintolainahyvitysmallin. Tässä niin sanotussa Norjan mallissa harvaan asutulle maaseudulle muuttavan asiantuntijan tulisi saada hyvitys opintolainasta osittain tai kokonaan. Toimia mallin edistämiseksi on valmistellut harvaan asuttujen alueiden parlamentaarinen työryhmä. Jutussa haastatellut korkeakouluopiskelijat kuitenkin pohtivat, saisiko raha muuttamaan heitä pikkukuntaan.

4.1.3 Vastakkainasettelun kehys

Vastakkainasettelun kehyksessä maaseutu ja kaupunki asetetaan vastakkain, ja usein maaseutu esitetään kaupunkia negatiivisemmassa valossa. Siksi vastakkainasettelun kehyksessä esiintyy toisinaan myös taantumisen kehysten piirteitä ja toisinpäin. Kanner ja Hyyryläinen (2021, s. 60) vahvistavat, että julkista keskustelua värittää edelleen maaseudun ja kaupungin vastakkainasettelu, vaikka toisaalta vastakkainasettelusta ollaan luopumassa, ja paikkojen erilaisuutta ollaan painottamassa yhä enemmän.

Vastakkainasettelun kehyksessä jutut käsittelevät esimerkiksi kaupungin ja maaseudun asukkaiden vertailua sekä kaupungin ja maaseudun eriarvoistumista esimerkiksi koulunkäynnin, palveluiden tai sote-uudistuksen suhteen. Lisäksi jutuissa nousee esiin, että Suomi eriytyy ja jakaantuu alueisiin, joissa asuu paljon ihmisiä sekä alueisiin, joissa ei asu juuri ketään. Usein on myös vertailua maaseudun ja nimenomaan pääkaupunkiseudun välillä. Vastakkainasettelun kehystä leimaa ajatus, että maaseutu hiljenee ja ihmiset muuttavat suuriin kaupunkeihin. Esimerkki (17) kuvastaa vastakkainasettelua, sillä siinä korostetaan pääkaupunkiseudun asukkaiden voivan paremmin kuin muiden suomalaisten, kun taas terveyspalvelut voivat olla uhattuna maaseudulla. Aineistossa

mainitaan esimerkiksi myös, että Helsingin seudulla bruttokansantuote asukasta kohden on kaksinkertainen maaseutualueisiin verrattuna.

(17) Tutkimuksen mukaan pääkaupunkiseudun asukkaat voivat suomalaisista parhaiten, sillä palvelut ovat hyvin saatavilla. Pelkona on, että sote-uudistus heikentää tilannetta pikkupaikkakunnilla entisestään. (Yle 28.7.2016)

Vastakkainasettelua ilmentävät maaseutua ja kaupunkia kuvaavat avainsanat, jotka esiintyvät usein samassa lauseessa, esimerkiksi *pääkaupunkiseutu* ja *maaseutu*, *maaseutumainen* ja *kaupunkimainen kunta* sekä *harvaan asuttu alue* ja *kaupunki*. Metaforista käytetään muun muassa sanaa *jarruttaa* (vanhanaikainen vastakkainasettelu jarruttaa Suomen kehitystä). Lisäksi väkiluvun kasvua tai laskua on kuvattu metaforilla *kasvajät* ja *menettäjät*.

Esimerkki (18) kuvastaa moraalista väittämää kauppaketjuja kohtaan. Esimerkki on maaseudun asukkaan näkökulmasta, ja maaseutu on altavastajan asemassa verrattuna kaupunkiin.

(18) ”Kaupungeissa kilpailevien ketjujen kaupat ovat vierä vieressä, mutta maaseutu ei niitä kiinnosta.” (HS 23.10.2016)

Nähdäkseni vastakkainasettelu ei varsinaisesti rakennu juttujen visuaalisissa kuvissa, ja usea vastakkainasettelun kehykseen kuuluva juttu saattaa olla ilman kuvaa. Kuvat ovat lähinnä kuvituskuvia tai niissä saattaa olla jokin rakennus. Vastakkainasettelua ei myöskään kuvata esimerkiksi visuaalisilla infograafeilla. Kuvassa 4 lukijan mielipidekirjoituksen yhteydessä käytetään kuvituskuvaa, jonka voidaan kuitenkin tulkita kuvastavan sekä maaseutua että kaupunkia. Kuvassa on oletettavasti kerrostaloja, jotka ovat samalla puita. Ei ole kuitenkaan varmuutta, missä yhteydessä kuva on alun perin esitetty tai mikä sen tarkoitus on. Mielipidekirjoitus kuitenkin käsittelee maaseudun ja kaupungin vuoropuhelua ja sitä, että molempia tarvitaan, joten tässä kontekstissa kuva symboloi harmoniaa kaupungin ja maaseudun välillä. Teksti ja kuva pikemminkin purkavat vas-

takkainasettelun asetelmaa kuin rakentavat sitä, joten samalla se toimii parannusehdotuksena.

Mielipide | Mielipide

Maaseutu ei ole perässä vedettävä kivireki

Hajautetun Suomen malli hyödyttää kaikkia.

Kuva 4. Kuvituskuva mielipidekirjoitukseen (HS 2.10.2016).

Taantumisen kehysten tapaan syynä vastakkainasettelulle lienee kaupungistuminen. Aiemmassa esimerkissä (17) esitetään, että pääkaupunkiseudun asukkaat voivat maaseudun asukkaita paremmin hyvän palveluiden saatavuuden ansiosta. Rivien välistä voidaan tulkita, että kaupunkia pidetään maaseutua edistyneempänä paikkana, ja esimerkiksi talouskasvulle on paremmat edellytykset kaupungissa. Esimerkissä (19) esitetään syitä kaupungeissa ja maalla asuvien oppilaiden eroon koulumenestyksessä.

(19) Heikommin suori(u)tuneiden oppilaiden osaamista selittivät koulunkäytännön vaihtelu, ero sosioekonomisessa taustassa ja yleisessä koulumenestyksessä. (Yle 5.4.2016)

Ratkaisuja vastakkainasettelun kehyksessä esiintyy toisinaan. Ratkaisuna esitetään esimerkiksi, että maaseudun kehittäminen tukee kaupunginkin kehittämistä. Lisäksi Ylen jutussa silloinen keskustan eduskuntaryhmän puheenjohtaja Matti Vanhanen ehdottaa ratkaisuja vanhanaikaisen vastakkainasettelun kitkemiseksi. Esimerkissä (20) hän nostaa esiin, että erityisesti kaupunkien ja maaseudun vastakkainasettelusta tulisi päästä eroon. Esimerkissä (21) puolestaan korostetaan vastakkainasettelun sijaan alueiden tasavertaisuutta.

(20) – Kannustan myös ihmisten, palvelujen, työpaikkojen keskittämistä viime päivinä kuuluvasti tukeneita taloustieteilijöitä ja muita keskustelijoita irtaantumaan vanhanaikaisesta vastakkainasettelusta ja näkemään ne yhteiset, suorastaan huikeat mahdollisuudet, joita koko maan tasapainoinen kehittäminen, hajautetun yhteiskunnan rakentaminen ja ennen muuta maakunnissa olevien luonnonvarojemme kestävään hyödyntämiseen perustuva luonnonvara- ja biotalous Suomelle ja suomalaisille avaa. (Yle 30.4.2016)

(21) Näen tulevaisuuden yhteiskuntamme moni-ilmeisenä, monikeskuksisena, verkottuneena ja älykkäänä. Suomi voi olla esimerkki siitä, miten kaupungistuminen ja elinvoimainen maaseutu voivat olla yhtä aikaa läsnä. (SK 8.12.2016)

Yllä olevat esimerkit limittyvät toisaalta myös kehittymisen ja mahdollisuuden kehykseen, mutta tässä tapauksessa ne kuvaavat parhaiten parannusehdotuksia nimenomaan vastakkainasettelulle. Huomionarvoista on, että ratkaisujen suhteen äänessä ovat keskustan kansanedustaja, maaseutupolitiikan parissa työskentelevä henkilö, Elinkeinoliiton johtava ekonomisti ja maaseudun asukkaat.

4.1.4 Vaihtoehtoiset ja puuttuvat kehykset

Entmanin (1993, s. 53) mukaan kehystämisen voima perustuu siihen, että todellisuudesta valikoidaan ja korostetaan tiettyjä osia samaan aikaan, kun toisia osia häivytetään.

Useimmat kehykset määritellään sen mukaan, mitä niihin sisällytetään, mutta myös mitä niistä jätetään pois (Entman, 1993, s. 54). Hän esittää, että yleisön ohjaamisen näkökulmasta mahdollisten ongelmanmäärittelyjen, selitysten, arvioiden ja suositusten poisjättäminen voi olla yhtä kriittistä kuin niiden sisällyttäminen. Seuraavaksi pohdinkin, mitä kehyksiä aineistosta puuttuu sekä mitä niukemmin esillä olleita, vaihtoehtoisia kehyksiä aineistossa ilmenee.

Keskeinen huomio oli, että erityisesti hallitsevimman eli taantumisen kehyksen yhteydessä maaseudusta puhuttiin lähinnä sen ongelmien ja puutteiden valossa. Jutuissa ei useinkaan tuotu esiin, mitä hyvää maaseudulla on tarjottavanaan ja mitä hyötyjä maaseudusta on koko Suomen näkökulmasta. Maaseutupoliittisessa kokonaisuohjelmassa 2021–2027 korostetaan, että suomalaisella maaseudulla on maailmanlaajuisesti niukkoja resursseja käytössään, kuten uusiutuvia luonnonvaroja, puhdasta ilmaa, vettä, tuottoisaa maata ja hyvinvointia tukevia ympäristöjä (Kattilakoski & muut, 2021, s. 11). Esimerkiksi maa- ja metsätalouden raaka-aineet tulevat pitkälti maaseudulta, ja niillä on iso merkitys kansallisen huoltovarmuuden kannalta. Kattilakoski ja muut (2021, s. 35) esittävätkin, että maaseutu kykenee turvaamaan Suomen huoltovarmuutta ainoastaan, jos maaseudun elinvoimasta huolehditaan.

Kattilakosken ja muiden (2021, s. 9) mukaan maaseutupoliitikassa pyritään osallistamaan eri ikäisiä ja taustaisia ihmisiä kehittävään maaseutu-kaupunki-keskusteluun. Heidän mukaansa suomalainen maaseutu, saaristo, kunta- ja kaupunkiseudut muodostavat toisiaan täydentävän kokonaisuuden. Näkökulma maaseudun ja kaupungin yhteistyöhön jäi lähes tyystin uupumaan aineistosta – jutuissa nämä asetettiin lähinnä vastakkain, kuten vastakkainasettelun kehys osoittaa. Maaseutuun ei usein liitetty myöskään sivistystä ja edistystä.

Vaihtoehtoisena kehyksenä tulkitsin yhteisöllisyyden, jonka kuitenkin yhdistin laajempaan kehittämisen ja mahdollisuuden kehykseen. Mainitsen yhteisöllisyyden vaihtoehtoisena kehyksenä, sillä siinä oli omia erityispiirteitään. Yhteisöllisyyden kehyksessä

korostuivat kehittämisen lisäksi erityisesti maaseudun asukkaiden yhteishenki ja talkootyö. Aineiston perusteella maaseudusta rakentuu mediassa kuva, että elinvoimainen maaseutu edellyttää aktiivisten asukkaiden panosta, kuten esimerkiksi (22) tuodaan esiin. Myös Maaseutubarometrissa maaseutuun yhdistetään yhteisöllisyys, ahkeruus, luonto, perinteet ja hyvä elämä (Kattilakoski & muut, 2021, s. 13).

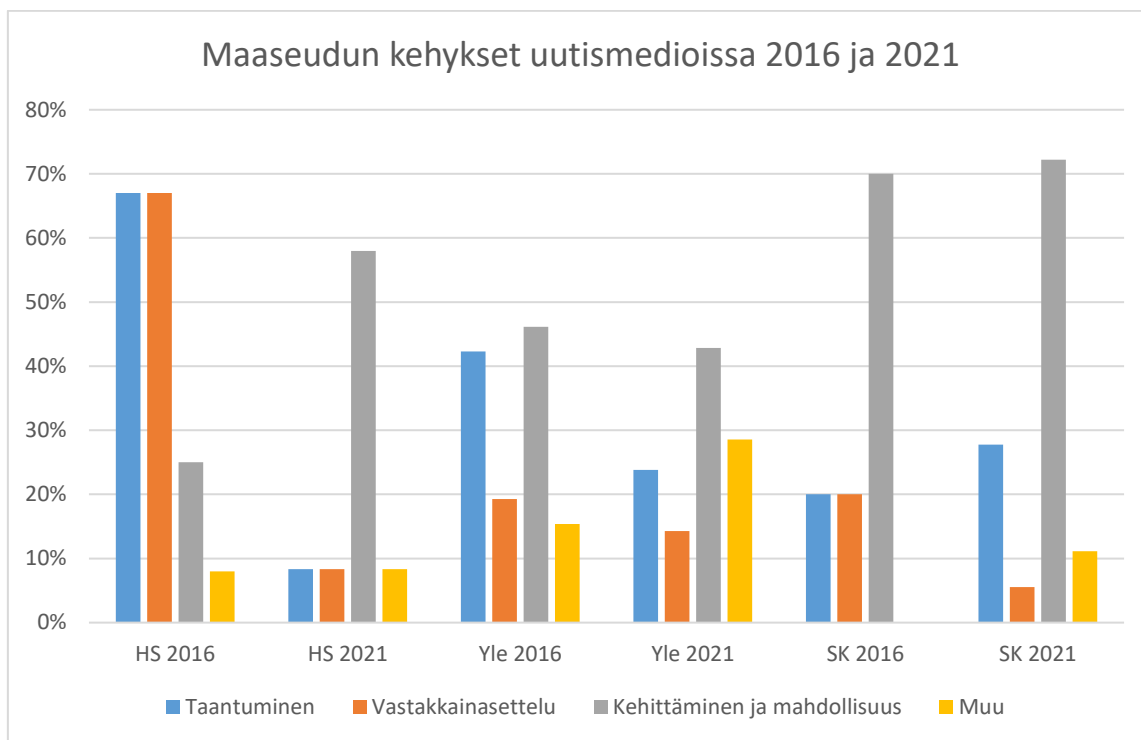
(22) Vähikkälässä seurantalo on viiden vuoden aikana kokenut lukuisia muutoksia, jotka kaikki tähtäävät siihen, että talo pysyisi kunnossa ja seuraisi aikaansa. Ilman erilaisia avustuksia ja talkootyötä se ei olisi mahdollista. (Yle 7.4.2021)

4.2 Maaseudun kehukset eri uutismedioissa vuosina 2016 ja 2021

Tässä luvussa vertailen tarkasteluvuosien välisiä kehyksiä eri uutismedioissa. Vertailun avulla pyrin havaitsemaan, onko kehyksissä muutosta vuosien 2016 ja 2021 välillä ja onko eri medioiden välillä eroavaisuuksia. Näin haen vastausta toiseen tutkimuskysymykseeni.

Ensiksi laskin eri kehysten määrän media- ja vuosikohtaisesti. Tätä havainnollistaa seuraava kuvio 1. Kehysten esiintyvyys on ilmoitettu prosentteina, koska aineistoon valittujen juttujen lukumäärä vaihteli eri vuosien ja medioiden välillä. Samassa jutussa saattoi esiintyä päällekkäin useampia kehyksiä. Erityisesti taantumisen ja vastakkainasettelun kehukset ilmenivät usein samanaikaisesti, mutta yleensä jompikumpi oli hallitsevammassa asemassa. Toisaalta myös taantumisen sekä kehittämisen ja mahdollisuuden kehyksessä oli toisinaan päällekkäisyyksiä. Kuviossa on myös kategoria muu, johon sisältyy juttuja, joita en tulkinnut niitä kuuluvaksi mihinkään pääkehukseen.

Kuvio 1. Maaseudun kehukset uutismedioissa vuosina 2016 ja 2021.

Kuviossa 1 on kuvattu kehysten määrä prosentteina media- ja vuosikohtaisesti. Prosentit koostuvat kaikista jutuista kussakin mediassa kunakin vuonna. Koska yhdessä jutussa saattoi olla yhtäaikaista useampia kehäksiä, prosenttien yhteen laskettu määrä voi ylittää yli 100 prosenttiin. Määrällinen laskenta osoittaa, että kehysten painotus poikkesi eri vuosien ja medioiden välillä.

Kuviosta nähdään, että kielteisimmin maaseutuun on suhtautunut Helsingin Sanomat vuonna 2016 – suurimmassa osassa jutuista on joko taantumisen tai vastakkainasettelun kehys tai molempia. Huomionarvoista on, että vuonna 2021 samaisessa mediassa hallitsevana kehysena on puolestaan kehittämisen ja mahdollisuuden kehys, kun taas taantuminen ja vastakkainasettelu ovat hyvin pienessä roolissa. Syynä ensimmäisen tarkasteluvuoden suhtautumiseen saattaa olla, että lukijakunta muodostuu koko maan lisäksi erityisesti pääkaupunkiseudun ja Etelä-Suomen keskusten asukkaista (ks. Wiio, 2006, s. 21), joten jutut ovat kaupunkilaisten ja pääkaupunkiseutulaisten näkökulmasta. Juttujen perusteella koronapandemia selittänee kehittämisen ja mahdollisuuden ke-

hyksen nousua. Kiinnostava havainto on, että vuonna 2016 HS:ssä uutisoidaan kehyskuntien hiipuvan ja väen muuttavan kaupunkeihin, mutta vuoden 2021 esitetään olevan kehyskuntien vuosi.

Yle sen sijaan uutisoi maaseudusta tasaisemmin. Taantumisen sekä kehittämisen ja mahdollisuuden kehukset asettuvat melko tasavertaisesti molempina vuosina. Aineistossa Ylellä on juttuja maaseudun ja kylien asukkaista eri puolilta Suomea. Nämä maaseudun näkökulmasta kirjoitetut jutut osaltaan rakentavat kehittämisen ja mahdollisuuden kehystä.

Satakunnan Kansa suhtautuu aineiston perusteella maaseutuun myönteisimmin. Molempina vuosina valtaosa jutuista edustaa kehittämisen ja mahdollisuuden kehystä, vaikka toisinaan myös maaseudun epäkohdat maakunnan sisällä nostetaankin esiin. Lisäksi koronavuonna 2021 on uutisoitu useasti levikkialueen kuntiin muuttaneista ihmisistä. Uskon tulosten johtuvan siitä, että SK:n levikkialueeseen kuuluu monta pienempää kuntaa, joten lehden on palveltava myös niiden tarpeita. Monesti näiden kuntien edustajat ovat myös olleet äänessä aineiston mielipidekirjoituksissa, mikä osaltaan vaikuttaa tuloksiin.

Aineistosta ilmenee, että maaseudun yhteydessä puhutaan usein asumisesta sekä lähinnä maaseudulta kaupunkeihin suuntautuvasta muuttoliikkeestä. Vuonna 2021 puheessa on kuitenkin tapahtunut jopa päinvastainen suunnanmuutos. Yhteistä kaikkien kolmen uutismedian jutuille vuonna 2021 on, että niissä uutisoidaan koronapandemian myönteisestä vaikutuksesta maaseutuun. Taantumisen kehys on edelleen esillä, mutta siltä jalansijaa ovat vieneet myönteisemmät jutut maaseudusta. Vuoden 2021 aineistossa on useita juttuja, joissa on tarinoita pääkaupunkiseudulta tai muista kaupungeista maaseutukuntiin muuttaneista ihmisistä ja perheistä. Vuonna 2016 puolestaan mediat painottivat väestökehityksen suuntautuvan isompiin kaupunkeihin.

Esimerkissä (23) nostetaan esiin koronapandemian vaikutus ihmisten asumismielty- myksiin ja laajaan kaupungistumisen ilmiöön. Esimerkissä (24) puolestaan todetaan realistiseen sävyyn, että väestökehitys ei muutu koronasta huolimatta, vaikka toisaalta kaupungeista lähtömuutto on yleistynyt.

(23) Yksi vuoden 2020 puheenaiheista oli ihmisten kaipuu suurempiin asuntoihin ja lähemmäs luontoa. Koronakriisi näytti haastavan 2010-luvun asumisilmi- ön, suuren kaupungistumisen. (HS, 7.1.2021)

(24) Väestökehityksen yleiskuvaa koronavuosi ei muuta, Aro arvioi. Suuret kaupungit ja niiden kehysalueet vetävät edelleen tulijoita entiseen tapaan. Toi- saalta niiden lähtömuutto on kasvanut korona-aikana. (SK, 2.1.2021)

Kun tarkastellaan kokonaisuudessaan eri vuosien välisiä eroja, vuonna 2021 koronan, maaseudun ja etätyön kolminaisuus nousee esiin. *Etätyö* onkin yksi keskeinen avainsa- na kyseisen vuoden jutuissa. Toisaalta etätyöstä väläytellään jo jonkin verran vuonna 2016, kuten esimerkissä (25).

(25) Työn murros yhdessä digitalisaation kanssa luo mahdollisuuksia siihen, et- tä työtä ja toimeentuloa haetaan paikasta riippumatta. (SK 8.12.2016)

Jo vuonna 2016 on uutinen tutkimuksesta, että suomalaisen yleisin haavekoti on maa- seudulla. Vaikka yksittäistä tutkimusta ei voi yleistää, antaa se kuitenkin viitteitä, että kiinnostus maaseutuasumiseen on kytynyt jo jonkin verran ennen koronapandemiaa. Tutkimuksessa kiinnostavaa on, että 30 prosenttia väestöstä haluaisi asua nimenomaan haja-asutusalueella, jossa maa-alasta suuri osa on metsää. Jutun yhteydessä on in- fograafi tutkimuksen tuloksista (ks. kuva 5).

Kuva: Yle Uutisgrafiikka

Kuva 5. Infograafi suomalaisten mieluisista asuinpaikoista (Yle 27.10.2016).

Tuloksia tarkastellessa on syytä ottaa huomioon, että mediat eroavat toisistaan paitsi alueellisesti myös toimintalogiikaltaan. Yle on julkinen, verovaroin rahoitettu mediayhtiö, jonka toiminta perustuu lakiin (Yle, 2022). Yle (2022) on kirjannut yhdeksi tehtäväkseen tehdä koko Suomea näkyväksi, mikä myös velvoittaa sitä uutisoimaan monimuotoisesti ja paikallistasolla. Ylellä (2022) onkin 24 aluetoimitusta, jotka jakautuvat eri puolille Suomea. Helsingin Sanomat ja Satakunnan Kansa puolestaan ovat kaupallisia medioita. Wiion (2006, s. 30) mukaan markkinaehtoinen media tavoittelee tuottavuutta ja ne voivat sivuuttaa sen, mikä ei niitä hyödytä.

Tämä selittää myös maaseutumainintojen määrän vaihtelua eri medioiden välillä: Ylellä mainintoja on moninkertaisesti enemmän kahteen muuhun mediaan verrattuna. Toisin kuin olisi odottanut, vuonna 2021 Ylen maaseutumainintoja on yli puolet vähemmän (404 kpl) kuin vuonna 2016 (1 036 kpl). HS:llä ja SK:lla mainintojen määrässä ei ole suurta eroa vuosien välillä, mutta vuonna 2021 maaseutu mainitaan aavistuksen verran useammin.

4.3 Hegemoninen kamppailu maaseudusta

Analyysin viimeisessä osassa haen vastausta kolmanteen tutkimuskysymykseeni eli minkälaista hegemonista kamppailua eri puhetavat maaseudusta ilmentävät. Kuten aiemmin olen maininnut, maaseutu voidaan nähdä *kelluvana merkitsijänä* eli kiinnekohtana, jonka merkityksestä on käynnissä kamppailu. Erilaiset diskurssit kilpailevat maaseudun omistuksesta, ja samalla sen merkitykset muuttuvat tai niistä käydään kilpailua (Palonen, 2008, s. 216).

Keskeinen havainto on, että maaseudun merkityskamppailu saa uusia ulottuvuuksia koronavuonna, kun kehittämisen ja mahdollisuuden kehys on kasvanut vuoteen 2016 nähden. Aikaisempaan tarkasteluvuotena erityisesti HS:ssä hegemonisen kehysten asemaa ovat edustaneet taantumisen ja vastakkainasettelun kehukset. Myös Ylen sisälöissä taantumisen kehys vuonna 2016 oli useammin esillä kuin vuonna 2021. Rosenqvist (2000, s. 28) esittää, että erilaiset puhetavat kamppailevat toistensa kanssa, mutta samaan aikaan ne esittävät väitteitä todellisuuden luonteesta.

Salojärven (2016, s. 186) mukaan mediakentällä hegemonisia kamppailuja käydään eri alueilla ja eri toimijoiden välillä. Joskus nämä kamppailut ovat huipussaan ja joskus tilanne voi näyttää rauhallisemmalta (Salojärvi, 2016, s. 186). Tulkitsenkin, että hegemoninen kamppailu maaseudusta on kaiken kaikkiaan yltynyt vuonna 2021 uutismediassa. Maaseutu on saanut mediassa uusia merkityksiä turvallisena ja luonnonläheisenä asumisympäristönä, ja maaseutuasuminen on medioiden mukaan alkanut jopa haastaa voimakasta kaupungistumisilmiötä.

Kuitenkin taantumisen kehys on edelleen läsnä koronavuonnakin, joten näen, että maaseutua artikuloidaan medioissa varsin ristikkäisistä näkökulmista. Ristiriitaisuutta ilmentää myös se, että jopa havaittujen kehysten sisällä puhetapojen kirjo on laaja: esimerkiksi kehittämisen ja mahdollisuuden kehyksessä puhetavat maaseudusta vaihtelevat romantisoivasta realistiseen. Tulkintaani tukee Laclau'n näkemys, jonka mukaan

yhteiskunta on epätasainen ja täynnä ristiriitaisuuksia ilman ennalta määrättyä yhtenäisyyttä (Palonen, 2008, s. 213).

Carragee ja Roefs (2004, s. 221) esittävät, että jotkut kehukset voivat dominoida niin paljon, että niitä pidetään tulkintojen sijaan todellisuuden läpinäkyvinä kuvauksina. Heidän mukaansa hegemoniset kehukset rakentavat tiedostamatta mutta järjestelmällisesti vallitsevaa järjestystä. Sen sijaan vaihtoehtoisten kehysten on haastavampi saada jalansijaa, mitä hallitsevampien kehysten kanssa ne kamppailevat (Horsti, 2005, s. 54). Vaihtoehtoisina kehysinä tulkitsinkin maaseudun ja kaupungin yhteistyön sekä maaseudun sivistyksen ja edistyksen paikkana. Näiltä kehyksiltä mediassa vievät usein tilaa vastakkainasettelun ja taantumisen kehukset.

Maaseudun merkityskamppailusta puhuttaessa voidaan myös pohtia, ketkä toimivat maaseudun äänenä. Kaiken kaikkiaan tutkimusaineisto on hyvin kirjava ja maaseutua määritellään monen eri tahon näkökulmasta – mukana on niin maaseudun asukkaita, (väestö)utkijoita, asiantuntijoita kuin toimittajia. Jutuissa ääneen pääsevät myös kansanedustajat, ja aineistossa maaseutu näyttäisi olevan puolueista ainoastaan keskustan agendalla.

Maaseudun asukkaiden ääni kuuluu sekä uutisissa ja artikkeleissa että mielipidekirjoituksissa. Varsinkin Yle on tehnyt useita juttuja, joihin on haastateltu kyläyhdistysten aktiiveja, kun taas Helsingin Sanomissa maaseudun asukkaat käyvät keskustelua pääasiassa mielipidepalstalla. Kaikissa medioissa ääneen pääsevät toistuvasti myös aluekehitys- ja väestötutkijat.

Kiinnostava yksittäinen huomio aineistossa on, että HS:n päätoimittaja esittää vuoden 2016 pääkirjoituksessa ja vuoden 2021 kolumnissa toisistaan varsin poikkeavia näkemyksiä maaseudun suhteen. Vuoden 2016 pääkirjoituksessa hän kritisoi keskustan pääministeri Juha Sipilän hajauttamispolitiikkaa ja samaten nurmijärveläisyyttä esimerkiksi (26), kun taas vuonna 2021 sama päätoimittaja toteaa kolumnissaan, että koro-

napandemia on kääntänyt muuttoliikkeen suuntaa maaseutumaisille alueille esimerkiksi (27).

(26) Aluepolitiikka kuulostaa sananakin retrolta. Tavoite koko maan asuttuna pitämisestä kytkeytyy ennen muuta Urho Kekkosen aikaan ja pohjoisen teollistamiseen. Kekkonen oivalsi, ettei periferia pysy asuttuna yksin maatalouden varassa. -- Uskooko Sipilä ihan oikeasti hajauttamisen ilosanomaan? (HS 28.4.2016)

(27) Suomessakin on ensimmäisiä havaintoja siitä, että virus voi kääntää muuttoliikkeen suuntaa. Kehyskuntien ja maaseutukaupunkien avarammat asumisolot voivat jatkossa lisätä vetovoimaansa tiiviin pääkaupunkiseudun keskustat lähiöasumisen kustannuksella. -- Tämä avaa täysin uusia näkymiä elämäntavalle, jossa työmme ja kotimme ovat siellä, missä itse kulloinkin haluamme olla. (HS 10.1.2021)

Nostan nämä huomiot esiin, koska pääkirjoitukset edustavat lehtien virallista linjaa. Jälkimmäinen esimerkki on päätoimittajan kolumnista, joka puolestaan ei ole yhtä virallinen kuin pääkirjoitus, mutta koska kirjoittaja on sama, nämä ristikkäiset näkemykset rakentavat osaltaan maaseudun hegemonista kamppailua uutismedian sisällä. Voidaan pohtia, onko koronapandemialla ollut vaikutusta lehden yleiseen linjaan maaseudusta puhuttaessa.

Hegemonista kamppailua ilmentävät myös maaseutuun liittyvät sanavalinnat, kuten *syRJäkylä* tai *kehyskunta*. Jokisen ja muiden (2016) mukaan hegemonisille diskursseille ominaista on, että ne usein jopa sivuutetaan ja niitä pidetään kiistämättömänä arkipuheena. He toteavat, että mitä useammassa yhteydessä tietyn diskurssin osat esiintyvät, sitä hegemonisemmassa asemassa diskurssi saattaa olla. Toisaalta diskurssi voi esiintyä itsestään selvänä ja vaihtoehdottomana (Jokinen & muut, 2016).

Tulkintani mukaan esimerkiksi usein maaseudusta käytettävä termi *syRJäkylä* tai *syRJäseutu* edustaa hegemonista diskurssia. Termi on varsin vakiintunut arkipuheessa, mutta siihen latautuu negatiivisempi sävy kuin esimerkiksi sanaan maaseutu. Sitä käytetään usein maaseudun epäkohdista puhuttaessa, mutta toisinaan myös neutraalimmissa

yhteyksissä. Termin käyttö rakentaa osaltaan vastakkainasettelua: syrjäisellä tarkoitetaan paikkoja, jotka ovat kaukana kaupungeista ja keskuksista. Voidaan myös pohtia, kenen näkökulmasta ollaan syrjässä.

Maaseudun lisäksi useassa jutussa puhutaan kehyskunnista, joka saattaa tarkoittaa myös pientä kaupunkia. Jutuissa tuodaan myös esiin, että se osa maaseutua, joka voi tukeutua isompaan kaupunkiin, pärjää aluekehityksessä. Toisaalta maaseutua kuvataan myös kaupungin reuna-alueina, kuten esimerkeissä (28) ja (29).

(28) Vaikka keskustaan on matkaa vain vartin verran, Teisko ja muut pohjoiset alueet ovat Tampereen maaseutua jatkossakin. -- Niemi pitää vyöhykejako epäoikeudenmukaisena. Hänen mielestään samat säännökset pitäisi olla voimassa koko kunnan alueella. (Yle 20.4.2021)

(29) Kun kaikki summaa yhteen, niin mikä on Porin kaupungin tavoite meitä maaseudulla, Porin pohjoisimmassa kaupunginosassa asuvia kohtaan. Haluaako Porin kaupunki tosiaan näivettää elinvoimaisen kylän pelkästään karsimalla ja unohtamalla, että mekin asumme Porissa, Porissa, jossa karsintaa suoritetaan asuinpaikan perusteella. (SK 11.3.2021)

Palonen (2008, s. 216) esittää, että mitä enemmän samalla käsitteellä kuvataan, sitä enemmän yhdistetään isompaa määrää erilaisia ja uniikkeja yksilöitä tai ryhmiä, jolloin käsitteen sisältö kapenee. Aineistossa maaseutua kuvataankin hyvin erilaisin käsittein, kuten syrjäseutuna, kehyskuntina, kylinä, periferiana ja toisaalta myös kaupungin reuna-alueina. Tämä ilmentää maaseudun monimuotoisuutta ja kattaa medioiden määrittelyjen mukaan hyvin laajan kirjon erilaisia maaseutualueita.

Vaikka korona-aika on lisännyt myönteistä maaseutupuhetta, erilaiset maaseutualueet saattavat asettua erilaiseen asemaan. Kehyskunnista puhuttaessa työssäkäyntialueella oleva kaupungin läheinen maaseutu lienee edelleen vahvemmassa asemassa verrattuna harvaan asuttuun maaseutuun eli niin sanottuihin syrjäkyliin.

5 Päätäntö

Tutkimukseni tavoitteena oli selvittää, millaista merkitysten kamppailua maaseudun käsitteestä käydään uutismedioissa ennen koronapandemiaa sekä sen aikana. Tutkimuksen aineistona oli 103 journalistista juttua, 216 kuvaa ja 3 videota Helsingin Sanomista, Ylestä ja Satakunnan Kansasta vuosilta 2016 ja 2021. Tutkin aineistoa kehysanalyysin avulla, sillä se soveltuu erityisesti journalististen tekstien analysointiin (Karvonen, 2000, s. 78) ja laajojen aineistojen tarkasteluun. Tutkimuksen teoriatausta muodostui Gramscin (1971, 1982) hegemonian käsitteestä sekä Laclau ja Mouffin (1985) hegemonian teoriaan perustuvasta diskurssiteoriasta. Hegemonialla tarkoitetaan vallalla olevan ajattelutavan ylivaltaa, joka muodostuu jopa tiedostamatta, mutta järjestelmällisesti yhteiskunnan eri alueilla, kuten mediassa (Gramsci, 1971, s. 80). Laclau ja Mouffin (1985, s. 134) mukaan hegemonia perustuu kuitenkin jatkuvalla artikulaatiolle ja kamppailulle, sillä yhteiskunta on aina altis muutoksille.

Tulkitsin aineistosta kolme eri kehystä, jotka ovat taantumisen kehys, kehittämisen ja mahdollisuuden kehys sekä vastakkainasettelun kehys. Taantumisen kehyksessä maaseutu esitettiin väestöä, palveluita sekä työ- ja koulutuspaikkoja menettävänä, näivettyvänä paikkana. Kehittämisen ja mahdollisuuden kehys edusti puolestaan vastakkaista näkökulmaa, jossa maaseutu nähdään erityisesti korona-aikana hyvänä ja luonnonläheisenä paikkana elää – toisinaan romantisoidusti ja toisinaan realistisesti. Kehyksessä tuotiin esiin myös maaseudulla asuvien ihmisten aktiivista otetta esimerkiksi palveluiden kehittämiseen. Vastakkainasettelun kehyksessä maaseutu ja kaupunki asetettiin vastakkain, ja usein maaseutu esitettiin kaupunkia negatiivisemmassa valossa. Sitä vastoin maaseudun ja kaupungin yhteistyötä ei tuotu jutuissa esiin juuri lainkaan, joten tulkitsin tämän vaihtoehtoiseksi kehykseksi. Kehyksistä jäi puuttumaan näkökulma maaseudun moninaisista hyödyistä yhteiskunnalle eikä maaseutua yhdistetty esimerkiksi sivistykseen tai edistykseen.

Havaitsin analyysissäni, että kehysten painotus vaihteli eri vuosien ja uutismedioiden välillä. Vuoden 2016 jutuissa esiintyy kaikkia mainittuja kehäksiä, ja erityisesti HS:ssa taantumisen ja vastakkainasettelun kehukset ovat hegemonisessa asemassa. Ylellä taantumisen sekä kehittämisen ja mahdollisuuden kehukset asettuvat melko tasaisesti ja SK:ssa esiintyy enimmäkseen kehittämisen ja mahdollisuuden kehystä. Vuonna 2021 taantumisen kehykseltä jalansijaa kaikissa medioissa on vienyt kehittämisen ja mahdollisuuden kehys. Tulkitsen tähän osasyiksi koronapandemian – useassa uutisessa tuodaan esiin pandemian lisännen kiinnostusta maallemuuttoon jopa tilastoihinkin nojaten. Uutiset taantuvasta maaseudusta ovat kuitenkin edelleen läsnä korona-aikanakin.

Maaseudusta käytävä hegemoninen kamppailu näyttäytyy aineistossa ristiriitaisena artikuloituna maaseudusta. Vuonna 2021 hegemoninen kamppailu on yltenyt, kun puhettavat maaseudusta saavat uusia ulottuvuuksia koronapandemian myötä. Toisaalta taantumisen kehys on edelleen läsnä koronavuonnaakin, joten näen, että maaseutua artikuloidaan medioissa varsin ristikkäisistä näkökulmista. Ristiriitaisuutta ilmentää myös se, että havaittujen kehysten sisälläkin puhetapojen kirjo on laaja. Maaseudun merkityksistä kamppaillaan maaseudun asukkaiden, (väestö)utkijoiden, asiantuntijoiden, toimittajien ja kansanedustajien näkökulmista, minkä vuoksi maaseutua kuvataan myös erilaisin sanavalinnoin. Maaseudun lisäksi puhutaan esimerkiksi syrjäseuduista, kehyskunnista, kylistä ja periferiasta, ja osa käytetyistä termeistä voidaan nähdä eri tavoin arvolatautuneina.

Aikaisempien tutkimusten mukaan maaseutupuhe on vähentynyt merkittävästi uutismedioissa 2000- ja 2010-luvulla. Maaseutu esitetään medioissa tuntemattomana paikkana ja erilaisena kaupunkiin verrattuna (ks. Malmsten, 2004; Leinamo & Voutilainen, 2017, s. 159) sekä pysähtyneenä ja vanhanaikaisena paikkana (Alasuutari, 2011, s. 17). Toisaalta maaseutupuhe on monipuolistunut samalla, kun maininnat maaseudusta ovat vähentyneet (Alasuutari, 2011, s. 17). Tuoreemmassa Hyyryläisen ja Ryynäsen (2018, s. 34–35) tutkimuksessa puolestaan havaittiin, että maaseutupuhe on muuttumassa ristiriitaisuuksista pehmeämpään suuntaan ja maaseutuun liittyvä retoriikka tähtää uudis-

tumiseen. Aikaisemmissa tutkimuksissa voidaan nähdä yhtymäkohtia tähän tutkimukseen: maaseutupuhe näyttäytyy medioissa monipuolisena, vaikka perinteinen vastakainasettelu näkyy keskustelussa edelleen. Erityisesti koronapandemia on kuitenkin tuonut keskusteluun uusia ulottuvuuksia ja tuntunut lisänneen myönteisyyttä maaseutua kohtaan.

Tutkimukseni tulokset näyttäisivät olevan osin linjassa myös johdannossa esitettyihin näkemyksiin siitä, että koronapandemia on konkreettisesti vahvistanut maaseudun merkitystä. Palatakseni Kuhmosen (2020, s. 192–194) visioihin maaseudun tulevaisuudesta, hän esittää, että maaseudun näkökulmasta pitkän aikavälin koronavai-
kutukset saattavat olla merkittäviä. Hänen mukaansa pandemian vaikutukset riippuvat siitä, millaisia käyttäytymisen ja politiikan muutoksia se vakiinnuttaa. Uudistuminen-
tulevaisuuskuvassa pandemia aloittaa maaseudun merkittävän muutosprosessin: maa-
seutu toimii esimerkiksi fossiilitalouden korvaajana, huoltovarmuuden ja omavaraisuuden lähteenä, luonnon kanssa sopusoinnussa elämisen paikkana sekä ekologisen ja edullisen asumisen mahdollistajana (Kuhmonen, 2020, s. 193). Särö-tulevaisuuskuvassa taas palataan normaalin arkeen koronapandemian tasaannuttua (Kuhmonen, 2020, s. 192).

Wiio (2006, s. 30) esittää, että Suomen markkinaehtoistuneessa mediassa teksteistä on tullut hyödykkeitä, jotka tavoittelevat markkinoilla voittoa ja altistuvat markkinoiden paineille. Tämä taas johtaa hänen mukaansa median sisältöjen muuttumiseen, viihteen määrän kasvamiseen ja toisaalta myös faktasisältöjen viihteellistymiseen. Nähtäväksi jääkin, mihin suuntaan yleinen suhtautuminen maaseutua kohtaan kehittyy, kun koronapandemiasta on tullut enemmän ja vähemmän osa ihmisten normaalia arkea. Tämä vaikuttanee myös medioiden tapaan uutisoida maaseudusta tulevaisuudessa.

Näen tutkimuksen rajoitteena rajatun ajanjakson, jonka sisälle tarkastelemani aineisto asettuu. Lisäksi tutkimus edustaa ainoastaan kolmen eri uutismedian näkökulmia, mikä vaikuttaa tutkimustuloksiin – suuri osa suomalaisista uutismedioista jäi tarkastelun

ulkopuolelle. Salojärvi (2016, s. 186) esittääkin, että median sisällöissä ei voida tunnistaa vain yhtä hallitsevaa diskurssia, koska on olemassa useita medioita. Olen hakenut aineiston yhdellä hakusanalla ”maaseutu”, joka ei välttämättä kata kaikkia maaseutua koskevia juttuja. Maaseutua ei voida myöskään määritellä yksioikoisesti. Käsitin maaseudun kuitenkin tässä tutkimuksessa maakuntakeskuskaupunkien ulkopuolella olevina alueina eli haja-asutusalueina, kirkonkylinä sekä pieninä maaseutukaupunkeina.

Tutkimusta voisi laajentaa tulevaisuudessa ottamalla mukaan tarkasteluun useampia vuosia, uutismedioita ja hakusanoja. Kiinnostavaa voisi olla vertailla esimerkiksi hakusanoja ”kaupunki” ja ”maaseutu” sekä tarkastella myös maatalouteen liittyviä juttuja, koska sen merkitys huoltovarmuuden näkökulmasta korostui korona-aikana ja myös tutkimuksen tekohetkellä puhjenneen Ukrainan sodan aikana. Tutkimusta voisi jatkaa haastattelututkimuksella, jossa kartoitettaisiin median edustajien näkemyksiä maaseudusta. Maaseutubarometrin 2020 mukaan median edustajat suhtautuvat nimittäin muita vastaajaryhmiä kriittisemmin maaseutuun, joten olisi kiinnostavaa tutkia, onko koronapandemia vaikuttanut heidän näkemyksiinsä. Olisi myös kiintoisaa tutkia erityisesti vuoden 2022 juttuja ja onko suhtautuminen maaseutuun pysynyt aiempien koronavuosien kaltaisena. Tästä näkökulmasta mielenkiinto kiinnittyisi siihen, onko arvostus maaseutua kohtaan pysynyt vai aiheuttiko koronapandemia vain väliaikaisen piikin maaseutupuheeseen uutismedioissa.

Lähteet

- Alasuutari, P. (2011). Mielikuvien muutos ja pysyvyys: Maaseutukäsite suomalaislehdissä 2000-luvulla. *Maaseudun uusi aika*, 19(1), 17–32. Noudettu 18.1.2022 osoitteesta http://www.mua-lehti.fi/wp-content/uploads/2018/02/MUA_2011_1_a_Alasuutari.pdf
- Alasuutari, P. & Alasuutari, E. (2011). *Maaseudun merkitykset suomalaisessa julkisessa keskustelussa: Diskurssianalyttinen tarkastelu*. Sitran selvityksiä 50. Noudettu 20.2.2022 osoitteesta <https://www.sitra.fi/app/uploads/2017/02/SelvityksiC3A42050.pdf>
- Block, E. (2013). A Culturalist Approach to the Concept of the Mediatization of Politics: The Age of "Media Hegemony". *Communication theory*, 23(3), 259–278. <https://doi.org/10.1111/comt.12016>
- Carragee, K. M., & Roefs, W. (2004). The Neglect of Power in Recent Framing Research. *Journal of communication*, 54(2), 214–233. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2004.tb02625.x>
- Çoban, S. (2018). *Media, Ideology and Hegemony*. Brill.
- Coleman, R. (2009). Framing the Pictures in Our Heads: Exploring the Framing and Agenda-Setting Effects of Visual Images. Teoksessa P. D'Angelo & J. A. Kuypers (toim.), *Doing News Framing Analysis: Empirical and Theoretical Perspectives*. (s. 233–261). Taylor & Francis Group.
- Couldry, N. (2012). *Media, Society, World: Social Theory and Digital Media Practice*. Polity.
- Dufva, M., Hellström, E., Hietaniemi, T., Hämäläinen, T., Ikäheimo, H., Lähdemäki-Pekkinen, J., Poussa, L., Solovjew-Wartiovaara, A., Vataja, K. & Wäyrynen, A. (2020). *Megatrendit koronan valossa*. Sitran selvityksiä 171. Noudettu 29.9.2022 osoitteesta <https://www.sitra.fi/app/uploads/2020/10/megatrendit-koronan-valossa.pdf>

- Dymitrow, M. & Brauer, R. (2017). Performing rurality. But who? *Bulletin of Geography. Socio-economic Series*, 38(2017), 27–45. <http://dx.doi.org/10.1515/bog-2017-0032>
- Entman, R. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51–58.
- Fairclough, N. (1989). *Language and Power*. Longman.
- Fornaciari, A., & Harni, E. (2017). Antonio Gramscin hegemonian käsitteen relevanssi kasvatustieteelliselle tutkimukselle. *Kasvatus ja aika*, 11(2), 39–51. Noudettu 3.5.2021 osoitteesta http://www.kasvatus-ja-aika.fi/dokumentit/a3_2206171253.pdf
- Gramsci, A. (1971). *Selections from the prison notebooks*. International Publishers.
- Gramsci, A. (1982). *Vankilavihkot, valikoima 2*. Kansankulttuuri Oy.
- Hall, S., Critcher, C., Jefferson, T., Clarke, J. & Roberts, B. (1978). *Policing the crisis*. Macmillan.
- Helminen, V., Nurmio, K. & Vesanen, S. (2020). *Kaupunki-maaseutu-alueuokitus 2018. Paikkatietopohjaisen alueuokituksen päivitys*. Suomen ympäristökeskus. Noudettu 2.5.2022 osoitteesta https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/315440/SYKEra_21_2020_Kaupunki_maaseutu_2018.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Helsingin Sanomat. (2020, 5. helmikuuta). *Ohjeistus Vieraskynä-kirjoitusten lähettämiseen*. Noudettu 28.12.2022 osoitteesta <https://www.hs.fi/kommentit/art-2000006396771.html>
- Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. (2009). *Tutki ja kirjoita*. Tammi.
- Horsti, K. (2005). *Vierauden rajat. Monikulttuurisuus ja turvapaikanhakijat journalismissa*. [väitöskirja, Tampereen yliopisto]. Tampereen yliopiston avoin julkaisuarkisto. <http://urn.fi/urn:isbn:951-44-6423-0>
- Hyyryläinen, T. & Ryyänen, T. (2018). Maaseutukuvat ja -mielikuvat maaseudun kehittämisessä. *Maaseudun uusi aika*, 2–3.
- Jokinen, A., Juhila, K., & Suoninen, E. (2016). *Diskurssianalyysi: Teoriat, peruskäsitteet ja käyttö*. Vastapaino. [e-kirja].

- Jørgensen, M., & Phillips, L. J. (2002). Laclau and Mouffe's Discourse Theory. *Discourse analysis as theory and method* (s. 24–59). SAGE Publications. <https://dx.doi.org/10.4135/9781849208871.n2>
- Juhila, K. (2022a). Koodaaminen. Teoksessa Jaana Vuori (toim.) *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Noudettu 7.12.2022 osoitteesta <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/analyysitavanvalinta-ja-yleiset-analyysitavat/koodaaminen/>
- Juhila, K. (2022b). Laadullisen tutkimuksen ominaispiirteet. Teoksessa Jaana Vuori (toim.) *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Noudettu 20.2.2022 osoitteesta <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/mita-on-laadullinen-tutkimus/laadullisen-tutkimuksen-ominaispiirteet/>
- Kanner, A., & Hyyryläinen, T. (2021). Maaseutu-sanana semanttinen käänne ja merkityksen muotoutuminen. *Maaseutututkimus*, 29(Teema), 33–65. <https://doi.org/10.51807/maaseutututkimus.112887>
- Karvonen, E. (2000). Tulkintakehys (frame) ja kehystäminen. *Tiedotustutkimus* 23(2), 78–84. Noudettu 7.2.2022 osoitteesta <https://journal.fi/mediaviestinta/article/view/61529>
- Katajamäki, H. (2002). Suomen maaseudun evoluutio. Teoksessa T. Hyyryläinen & H. Katajamäki (toim.), *Muutoksen maaseutu*, (s. 11–18). Helsingin yliopisto, maaseudun tutkimus- ja koulutuskeskus.
- Katajamäki, H., Hunnako, P., Kahila, P., Palm, J. & Valtakari, M. (2001). *Vaikea maaseutupoliittikka: Havaintoja maaseutupoliittikan käytännöistä*. Vaasan yliopisto.
- Kattilakoski, M., Husberg, A., Kuhmonen, H., Rutanen, J., Vihinen, H., Töyli, P., Lukkari, T., Osmonen, E., Väre, T. & Åström, C. (2021). *Ajassa uudistuva maaseutu – Maaseutupoliittinen kokonaisuohjelma 2021–2027*. Maa- ja metsätalousministeriön julkaisu 2021(12). <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-366-382-4>
- Kluukeri, I. (2020, 17. elokuuta). Koronakriisi sai suomalaiset muuttamaan suurista kaupungeista maaseutumaisiin kuntiin – "Ilmiö on poikkeuksellinen", sanoo muuttoliiketutkija. *Yle*. Noudettu 18.1.2022 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-11494111>

- Kuhmonen, T. (2020). Koronapandemia ja maaseudun tulevaisuudet. Teoksessa Tulevaisuusvaliokunta (toim.), *Koronapandemian hyvät ja huonot seuraukset lyhyellä ja pitkällä aikavälillä* (s. 190–194). Tulevaisuusvaliokunta 2020. Noudettu 7.2.2022 osoitteesta https://www.eduskunta.fi/FI/naineduskuntatoimii/julkaisut/Documents/tuvj_1+2020.pdf
- Kunelius, R., Noppari, E. & Reunanen, E. (2009). *Media vallan verkoissa* (2. painos). Tampereen yliopisto.
- Kuntaliitto. (2020, 19. maaliskuuta). *Maaseutupolitiikka ja maaseudun kehittäminen*. Noudettu 10.5.2022 osoitteesta <https://www.kuntaliitto.fi/talous-ja-elinvoima/elinvoima/alue-ja-rakennepolitiikka/maaseutupolitiikka-ja-maaseudun-kehittaminen>
- Kyytsönen, J. (2021, 30. lokakuuta). Nuoret helsinkiläismiehet ryntäsivät maalle korona-aikana – liki 40 prosenttia lisäsi maaseudulla vietettyä aikaa, MT:n kysely kertoo. *Maaseudun Tulevaisuus*. Noudettu 18.1.2022 osoitteesta <https://www.maaseuduntulevaisuus.fi/i ihmiset-kulttuuri/artikkeli-1.1618414>
- Laclau, E. (2005). *On populist reason*. Verso.
- Laclau, E. & Mouffe, C. (1985). *Hegemony and Socialist Strategy: Towards a Radical Democratic Politics* (2. painos). Verso.
- Lehtonen, O. & Kotavaara, O. (2021). Havaintoja ihmisten liikkuvuudesta ja nettomuutto-
liikkeestä koronapandemian aikana. *Maaseutututkimus*, 29(1), 32–59. Noudettu 14.2.2022 osoitteesta <https://journal.fi/maaseutututkimus/article/view/109034>
- Leinamo, K. & Voutilainen, O. (2017). *Maaseutu sanomalehdistössä – Aamulehden, Helsingin Sanomien ja Turun Sanomien maaseutukuva vuosina 1994 ja 2015*. Vaasan yliopisto. Noudettu 18.1.2022 osoitteesta https://osuva.uwasa.fi/bitstream/handle/10024/7595/isbn_978-952-476-755-2.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Lewis, J. (2017). *Hegemony*. Teoksessa L. Ouellette & J. Gray (toim). *Keywords for media studies* (s. 88–90). New York University Press.

- Maa- ja metsätalousministeriö. (2022). *Maaseudun kehittäminen*. Noudettu 19.10.2022 osoitteesta <https://mmm.fi/maaseutu/maaseudun-kehittaminen>
- Maa- ja metsätalousministeriö (2021a, 25. toukokuuta). *Maaseudun kehittäjien verkostot*. Noudettu 19.10.2022 osoitteesta <https://mmm.fi/maaseudun-kehittamisen-verkostot>
- Maa- ja metsätalousministeriö (2021b, 25. toukokuuta). *Miten maaseudun kehitystä tuetaan?* Noudettu 19.10.2022 osoitteesta <https://mmm.fi/miten-maaseutua-kehitetaan>
- Maa- ja metsätalousministeriö. (2021c, 18. helmikuuta). *Maaseutupolitiikka*. Noudettu 10.5.2021 osoitteesta <https://mmm.fi/maaseutupolitiikka>
- Maa- ja metsätalousministeriö. (2017). *Harvaan asuttu maaseutu – mahdollisuuksia täynnä. Harvaan asutun maaseudun kehittämisstrategia 2017–2020*. Maa- ja metsätalousministeriö. Noudettu 8.2.2022 osoitteesta https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/79506/04_17_HAMA_strategia_FINALa.pdf?sequence=3&isAllowed=y
- Maaseutu ja hyvinvoiva Suomi (2009). *Maaseutupoliittinen kokonaisuohjelma 2009–2013*. Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän julkaisuja 5/2009.
- Maaseutupolitiikan neuvosto. (2017). *Maaseutupolitiikan neuvoston MANEn vuosikertomus 2016*. Maa- ja metsätalousministeriön julkaisuja 2017(10). <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-453-966-1>
- Maaseutupolitiikka. (2022). *Maaseutupolitiikka käytännössä*. Noudettu 10.5.2022 osoitteesta <https://www.maaseutupolitiikka.fi/mita-teemme>
- Maaseutupolitiikka. (2020, 17. kesäkuuta). *Maaseutubarometri 2020: Maaseutu on hyvän elämän paikka 61 prosentille suomalaisista*. Noudettu 16.2.2022 osoitteesta <https://www.maaseutupolitiikka.fi/uutiset/maaseutu-on-hyvan-elaman-paikka-61-prosentille-suomalaisista>
- Malmsten, J. (2004). Maaseutu mediassa. *Maaseudun uusi aika*, 1/2004, 5–19.
- McQuail, D. (2010). *McQuail's Mass Communication Theory* (6. painos). Sage Publications Ltd.

- Media Audit Finland. (2021). *KMT 2021 lehtien lukijamäärät*. Noudettu 27.2.2022 osoitteesta <https://mediaauditfinland.fi/wp-content/uploads/2021/10/KMT-2021-lukijamaarat-liite.pdf>
- Meristö, T. (2020). Kurkistuksia tulevaisuuksiin koronan jälkeen. Teoksessa Tulevaisuusvaliokunta (toim.), *Koronapandemian hyvät ja huonot seuraukset lyhyellä ja pitkällä aikavälillä* (s. 43–52). Tulevaisuusvaliokunta 2020. Noudettu 27.2.2022 osoitteesta https://www.eduskunta.fi/FI/naineduskuntatoimii/julkaisut/Documents/tuvj_1+2020.pdf
- Muilu, T. (2021). Rural Policies for Sparsely Populated Areas in Finland – Old Problems, New Challenges and Future Opportunities. *European Countryside*, 13(2), 479–491. <https://doi.org/10.2478/euco-2021-0028>
- Muilu, T. (2002). Eurooppalaisten maaseutujen muutos. Teoksessa T. Hyyryläinen & H. Katajamäki (toim.), *Muutoksen maaseutu: Artikkelikokoelma* (s. 25–32). Helsingin yliopisto, maaseudun tutkimus- ja koulutuskeskus. Noudettu 2.2.2022 osoitteesta <https://docplayer.fi/263966-Monitieteiset-maaseutuopinnot-rural-studies-muutoksen-maaseutu-artikkelikokoelma.html>
- OECD. (2008). *OECD Rural Policy Reviews: Finland*. OECD Rural Policy Reviews. <https://doi.org/10.1787/9789264041950-en>
- Palonen, E. (2008). Ernesto Laclau & Chantal Mouffe. Diskurssiteoriaa ja radikaalia demokratiaa. Teoksessa K. Lindroos & S. Soininen (toim.), *Politiikan nykyteoreetikkoja* (s. 209–232). Gaudeamus.
- Rosenqvist, O. (2000). Hegemoninen kamppailu maaseudusta. *Maaseudun uusi aika*, 8(3), 8–21.
- Rosenqvist, O. (2004). *Maaseudun asemituminen myöhäismodernissa yhteiskunnassa*. [väitöskirja, Vaasan yliopisto]. Osuva. <https://urn.fi/URN:ISBN:952-476-058-4>
- Salojärvi, V. (2016). *The media in the core of political conflict : Venezuela during the last years of Hugo Chávez's presidency* [väitöskirja, Helsingin yliopisto]. Helda. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-51-1092-3>

- Sannikka, M. (2021, 23. maaliskuuta). *Marja Sannikka: Maaseutu on hyötynyt enemmän koronasta kuin poliitikoista*. Yle. Noudettu 11.2.2021 osoitteesta <https://yle.fi/uutiset/3-11851058>
- Sanoma. (2022). *Mitä teemme*. Noudettu 11.2.2022 osoitteesta <https://www.sanoma.fi/mita-teemme/>
- Seppänen, J. & Väliverronen, E. (2012). *Mediayhteiskunta*. Vastapaino.
- Sireni, M., Halonen, M., Hannonen, O., Hirvonen, T., Jolkkonen, A., Kahila, P., Kattilakoski, M., Kuhmonen, H., Kurvinen, A., Lemponen, V., Rautiainen, S., Saukkonen, P. & Åström, C. (2017). *Maaseutukatsaus 2017*. Maa- ja metsätalousministeriön julkaisuja 2017(7). <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-453-958-6>
- Szebeni, Z., & Salojärvi, V. (2022). "Authentically" Maintaining Populism in Hungary – Visual Analysis of Prime Minister Viktor Orbán's Instagram. *Mass communication & society*, 25(6), 812–837. <https://doi.org/10.1080/15205436.2022.2111265>
- Tuchman, G. (1978). *Making News*. Free Press.
- Vehkalahti, P. (2016). Ilmastonmuutoksen ydinasiat. Ilmastokonsensus Fennovoimakirjoittelussa 2007–2013. *Media & viestintä*, 39(2), 93–116. <https://doi.org/10.23983/mv.61428>
- Vuori, J. (2022). Mediatekstit. Teoksessa J. Vuori (toim.), *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto [ylläpitäjä ja tuottaja]. Noudettu 29.9.2022 osoitteesta <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/laadullisen-tutkimuksen-aineistot/mediatekstit/>
- Väliverronen, E. (1996). *Ympäristöuhkan anatomia*. Vastapaino.
- Wiio, J. (2006). *Media uudistuvassa yhteiskunnassa: Median muuttuvat pelisäännöt*. Sitran raportteja 65. Noudettu 27.4.2022 osoitteesta <https://www.sitra.fi/app/uploads/2017/02/Raportti65-2.pdf>
- Yle. (2020, 17. huhtikuuta). *Yle pähkinänkuoressa*. Noudettu 20.2.2022 osoitteesta <https://yle.fi/aihe/artikkeli/yleisradio/yle-pahkinankuoressa>

Liitteet

Liite 1. Tutkimusaineisto

Yle

Juttutyyppi	Julkaisu-päivämäärä	Jutun otsikko	Kirjoittaja
Uutinen	29.10.2021	Kyläkauppatukea haettu vähän – Varsinais-Suomesta tukea on hakenut 15 kauppa	Tarja Hiltunen
Uutinen	22.10.2021	Hämäläiskylä kiinnosti muuttajia, kunnes puheeksi tuli koulu – nyt se on tutkittu: kyläkoulujen lakkauttaminen autoittaa Suomen kylät	Antti Ruonaniemi
Uutinen	20.10.2021	Vapaaehtoisten palokuntien rooli yhä tärkeä Kymenlaakson pelastuslaitoksessa – maaseutujen tulipalot suurilta osin sopimuspalokuntien vastuulla	Antti-Jussi Korhonen
Uutinen	20.10.2021	Maaseudun pienyrityksille avustusta uusiutuvaan energiaan	Laura Kangas
Artikkeli	19.10.2021	Uusi tie, hulpea koulukampus ja Onnellisten Kylä – Pieni savolaiskunta tappelee armottomia väestöennusteita vastaan	Petri Vironen
Artikkeli	5.10.2021	Ministeri lupaa syrjäseuduille muuttaville opintolainaa anteeksi – opiskelijat epäilevät, saisiko edes raha heitä muuttamaan pikkukuntaan	Vesa-Pekka Hiltunen
Uutinen	4.10.2021	Kodin löytäminen maalta voi olla haastavaa – Hämeen Kylät etsii ratkaisuja	Anne-Maria Niskanen
Artikkeli	15.7.2021	Maaseutu on monille vieras ja siksi lypsyloimat ja paimenviikot kiinnostavat – maatilayrittäjä: "On kysytty, mihin pääsisi keppejä keräämään"	Jari Peltoperä
Artikkeli	11.7.2021	Paimenloma on uusi tapa tutustua Lapin maaseutuun – Simossa lomalaiset viettivät rantalomaa 35 lampaan kanssa: "Todella terapeutista"	Pirkko Kukko-Liedes
Artikkeli	8.7.2021	Tässä kylässä ei nyhjetä omassa talossa – Pilpalasta on Helsinkiin reilu 80 kilometriä ja puutalkoisiin saa apua	Eeva Hannula
Uutinen	21.4.2021	Bussivuorot lisääntyvät koko Itä-Suomessa – syynä markkinaehtoisen liikenteen väheneminen	Milka Krogerus
Artikkeli	21.4.2021	Uskoisitko? Kyläkauppa porskuttaa puolen tunnin ajomatkan päässä yrityssaneeraukseen ajautuneesta Stockmannista – vetonaulana kauppiaan itse Espanjasta tuoma viini	Tero Valtanen
Uutinen	20.4.2021	Mökkien muuttaminen vakituisiksi asunnoiksi helpottuu Teiskossa – maanomistajien mielestä uusi kaava asettaa ihmiset eriarvoiseen asemaan	Elina Nieminen

Artikkeli	18.4.2021	Täällä lapsi voi elää turvallisesti, ajatteli Anna Korhonen, joka muutti koronan pelossa Helsingistä Kainuuseen: "Elämä on lähes normaalia"	Antti Tauriainen
Artikkeli	17.4.2021	Katoavatko kaupungit? Kokosimme tutkijoiden kolme skenaariota siitä, miten korona muuttaa tapaamme asua	Clarissa Jääрни
Uutinen	13.4.2021	Pohjois-Pohjanmaan nuorisoseurat ovat nyt tiukoilla kuntien karsiessa avustuksia – silti uusia seurantaloja nousee	Hanna Holopainen
Uutinen	12.4.2021	Kaksoiskuntalaisuus nousi esiin vaalien alla – tutkija toivoisi pilottialuetta kokeilemaan erilaisia malleja	Markku Lähdetluoma
Uutinen	9.4.2021	Katso videolta: Millaista on poliisin työ kunnissa, joissa ei tapahdu juuri mitään? Sen kertovat pienellä Puolangalla partioivat poliisit	Joni Takalo
Uutinen	7.4.2021	Seurantalot ovat suomalaisille tärkeitä: Kotiseutuliitto myönsi korjausrahaa yli kaksi miljoonaa euroa, mutta tukea haettiin yli tuplasti enemmän	Liisa Leinonen
Artikkeli	5.4.2021	Syrjäinen kyläkoulu oli vaarassa päätyä tuntemattomille – suosikinäyttelijä otti lainaa ja pelasti talon: "En tiedä, onko tämän hankkiminen järkevää"	Petri Kivimäki
Uutinen	3.4.2021	Vuosia tyhjillään olleita taloja on kymmeniä tuhansia	STT
Uutinen	27.10.2016	Ylen kysely: Suomalaisen yleisin haavekoti on maaseudulla	Esa Koivuranta
Artikkeli	19.10.2016	Palvelut siirtyvät nettiin - miten käy syrjäkylien ikäihmisille	Hilkka Säävälä
Uutinen	17.10.2016	Digipalveluita ja nelikoptereita vai karua kontti-kauppaa? Tutkija visioi 2040-luvun maaseutua	Jouni Koutonen
Uutinen	14.10.2016	Tutkija: Sote eriarvoistaa kaupunkeja ja maaseutua – katso täältä, mihin valta keskittyy	Ville Pisto
Uutinen	10.10.2016	Kaakamolaisia parhaan kylän titteli ei yllätä: "Täällä saa pitää hauskaa"	Laura Valta
Uutinen	10.10.2016	Meijerimymälä on oikea sekatarakauppa – sen löysivät myös kaupunkilaiset	Jarmo Nuotio
Uutinen	9.10.2016	Kaakamo valittiin vuoden lappilaiseksi kyläksi	Risto Koskinen
Artikkeli	7.10.2016	Aki sai omanlaisensa lottovoiton Saimaan saaresta: "Tuli sydänalaan sellainen hyvä tunne"	Tanja Perkkiö
Artikkeli	5.10.2016	"Sodankylästä löytyy seuraava hyvä grillipaikka" – tienvarsihävälä elää tai kuolee maineensa mukana	Elina Kaakinen
Uutinen	5.10.2016	Maaseudun bussikuljetuksiin mietitään uutta mallia Kuopiossa: palveluliikenne ja koulukuljetukset osin yhteen	Seppo Tikkanen
Uutinen	28.7.2016	Tutkimus: Kaupunkilaiset ovat tyytyväisempiä mutta yksinäisempiä kuin pikkupaikkakuntalaiset	Karoliina Kantola

Uutinen	25.7.2016	Kokematon yrittäjä perusti kolmessa viikossa kaupan keskelle piskuista kylää	Klaudia Käkelä
Uutinen	2.7.2016	Taistelu kannatti: koulu pelastui ja kyläläiset palkittiin	Reija Grönroos
Uutinen	30.4.2016	Vanhanen: Suomessa liikaa vastakkainasettelua	Hilkka Säävälä
Uutinen	22.4.2016	Koulukuljetussäästöt pelottavat vanhempia Lempäälässä – neljän kilometrin reitillä roppakaupalla riskejä	Anne Heino
Uutinen	19.4.2016	Ikääntyminen painaa ihmisiä – näivettyminen uhkaa pienten kylien nuorisoseuratoimintaa	Antti Kettumäki
Uutinen	18.4.2016	Hammaslääkärit karttavat syrjäseutuja: "Maaseutukuntaan muuttaminen on monelle mahdollon ajatus"	Juha-Petri Koponen
Uutinen	16.4.2016	Kioski on Hollolan kirkonkylän sydän - kyläläiset innostuivat rakentamaan uutta kioskia talkoovoimin.	Mikko Tuomikoski
Uutinen	15.4.2016	Savolainen sukkapiiri neuoi jokaiselle kansanedustajalle omat villasukat – "Sipilän ovat konepestävää mallia"	Mari Karjalainen
Uutinen	5.4.2016	Suomen kieli tarttuu hyvin maahanmuuttajataustaisiin nuoriin – kaupungissa maaseutua paremmin	Ahti Koskinen
Uutinen	1.4.2016	Ammatillisen koulutuksen alasajo jatkuu maaseutukunnissa – Perhon maaseutuopetus loppuu?	Iina Kluukeri
Uutinen	1.4.2016	Vastaisku kyläkoulun sulkemiseen: Steinerkoulu Letkun kylälle?	Eeva Hannula
Uutinen	28.1.2016	Kaikki kylät eivät suostu kuihtumaan – Savonlinnan Anttolassa halutaan hoitaa vanhuksia perheissä	Paavo Koponen
Uutinen	22.1.2016	Hyvinvointimatkailu kasvaa – Hauhon Ilorantaa markkinoidaan maailmalle	Markku Karvonen
Uutinen	20.1.2016	Kauppan myllerrys panee pienet ahtaalle – Eskolasta lähtee viimeinenkin kauppa	Ari Vihanta
Uutinen	19.1.2016	Kansanedustaja hermostui ympäristöministeriölle – "Tämä on hyökkäys maaseudun ihmisten kimppeun"	Tarja Laitinen

Helsingin Sanomat

Juttutyypä	Julkaisu-päivämäärä	Jutun otsikko	Kirjoittaja
Mielipide (vieraskynä)	4.10.2021	Muuttoliike voi kääntyä pysyvästi maaseudun suuntaan	Olavi Ala-Nissilä, Esa Härmälä
Lukijan mielipide	3.10.2021	Elämä maalla ei houkuttele, jos koulukuljetukset eivät toimi kunnolla	Alpi Ripatti

Mielipide (vieraskynä)	21.7.2021	Kuntien kannattaisi panostaa avoimeen kutsuliikenteeseen	Jenni Eckhardt, Johanna Taskinen
Artikkeli	18.4.2021	Pandemia piristi Puumalaa – Kun virus vei työt, Ville Haapasalo alkoi leipoa georgialaista leipää ja yllättyi itsekin siitä, miten hyvin kauppa kävi	Pauliina Grönholm
Uutinen	3.4.2021	Suomessa on kymmeniätuhansia taloja, joissa kukaan ei ole asunut vuosiin	Janita Virtanen, STT
Lukijan mielipide	3.4.2021	Etelään tullaan töiden perässä	Markku Haapajärvi
Lukijan mielipide	17.1.2021	Palvelut seuraavat maalle muuttavien perässä	Eino J. Pennanen
Kolumni	17.1.2021	Kolme kuukautta kuusimetsän etätyöpaikalla saivat miettimään, onko Helsinkiin palaaminen todella etätyöläiselle järkevin vaihtoehto	Esa Lilja
Kolumni	17.1.2021	Kirjallisuudessa maaseutu on menneiden vuosikymmenten paikka	Arla Kanerva
Lukijan mielipide	10.1.2021	Ajatus keski-ikäisten ja eläkeläisten muuttamisesta maaseudulle on kaunis mutta epärealistinen	Taito Taskinen
Kolumni	10.1.2021	Koronavirusepidemian jälkeen koti ja työ voivat olla siellä, missä haluamme	Antero Mukka
Uutinen	7.1.2021	Moni haaveilee nyt väljemmästä asumisesta – ensi vuosi näyttää, toiko koronaepidemia Nurmijärvi-ilmiön takaisin	Tuomas Niskakangas
Lukijan mielipide	3.1.2021	Moni kuntajohtaja näkee toiveunia etätyötä tekevistä hyväpalkkaisista lapsiperheistä, jotka tulevat pelastamaan kuihtuvan kunnan talouden	Tarja Antikainen
Lukijan mielipide	2.1.2021	Maaseudun kuihtuminen riuduttaa koko Suomen	Petri Koivula
Artikkeli	23.10.2016	Jäljelle jäi vain yksi kauppa – HS selvitti, missä ovat Suomen näivettyvät ”Sale-kunnat”	Ossi Mansikka, Merja Ojansivu, Juhani Saarinen
Lukijan mielipide	2.10.2016	Maaseutu ei ole perässä vedettävä kivireki	Tytti Määttä
Uutinen	25.7.2016	Kyläkaupat kuolevat – kauppamatkat pidentyneet jopa useisiin kymmeniin kilometreihin	Marjo Valtaavaara, Meri Liukkonen
Lukijan mielipide	19.7.2016	Maaseudun palkka-alestako kansakunta nousuun?	Erkki Vallenius
Lukijan mielipide	17.7.2016	Paikallinen sopiminen voisi pelastaa maaseudun	Pekka Sakki
Lukijan mielipide	13.7.2016	Maaseudun tulevaisuus on kaikkien käsissä	Rainer Zetlin
Pääkirjoitus	9.7.2016	Grillilihan loppuessa maaseutu paljastaa totisemmat kasvonsa	Jaakko Lähteenmaa
Pääkirjoitus	28.4.2016	Aikamatka halki kansallismaiseman	Antero Mukka

Analyysi	24.4.2016	Sipilä uskoo alueelliseen hajauttamiseen ja koko maan pitämiseen asuttuna – se voi tulla Suomelle vielä kalliiksi	Juha-Pekka Raeste
Uutinen	3.4.2016	Keskon pääjohtaja Helander: Kauppa siirtyy vähitellen peltomarketeista kaupunkien keskustoihin	Minna Nalbantoglu
Uutinen	31.1.2016	Kuntalaisten ilonaiheet erilaisia maalla ja kaupungissa	Marjo Valtavaara
Uutinen	27.1.2016	Kehyskuntien veto hiipuu, lapsiperheet jäävät kaupunkeihin – katso, minne omasta kotikunnastasi muutetaan	Marjo Valtavaara

Satakunnan Kansa

Juttutyyppi	Julkaisupäivämäärä	Jutun otsikko	Kirjoittaja
Lukijan mielipide	17.12.2021	Säilyvätkö maaseudun terveystalvet?	Tami Sirén
Uutinen	30.11.2021	Brysselistä Merikarvialle – ”Olen tosi innoissani saadessani muuttaa niin kauniiseen ja rauhalliseen ympäristöön”	Kristiina Dyer
Kolumni	29.11.2021	Onko kyläkoulujen aika sittenkään ohi?	Jari Koskela
Uutinen	7.11.2021	Kyläkauppojen määrä käy vähiin Satakunnassa – ”Ottaa jo voimille, eikä lomina ole pidetty miesmuistiin”	Tuuli Heervä
Artikkeli	26.9.2021	Eurassa on uskomaton matkailukohde, jonka olemassaolosta moni paikallinen ei aiemmin tiennyt – nyt Arja Lemmetyinen kertoo, mikä väestökadosta kärsivien kuntien markkinoinnissa saattaa olla pielessä	Veera Reko
Lukijan mielipide	27.8.2021	Maaseutu kuuluu kaikille	Paavo Kajander
Kolumni	25.8.2021	Pyhä maaseutu? Ei ole yhtä maaseutua, vaan monta maaseutua	Timo Aro
Artikkeli	22.8.2021	Pia Autero varoittaa, että kaupunkilaisen ei kannata muuttaa maalle ja haaveilla rennosta tunnelmoinnista – Oma päätös vuokrata maatila tuntuu kuitenkin enemmän kuin oikealta	Kaisa Järvelä
Artikkeli	15.6.2021	Voiko etätyöstä tehdä maaseudulle menestystuotteen? Helsingiläinen Aleks Lumme houkutteli kaverinsa Kiikoiisiin: ”Vähän kotiseurakauttakini tässä on mukana”	Hanna Pihlajamäki
Uutinen	26.4.2021	Koivuniemen Herra palkittiin vuosien työstään – Nyt uusi sukupolvi tarttuu työhön	Kristiina Dyer
Uutinen	12.4.2021	Outo vuosi sai väen juurtumaan kotikuntiinsa – ”En näe Satakunnan kuihtuvan”	Ville Hammarberg

Lukijan mielipide	11.4.2021	Reuna-alueita ei saisi jättää paitsioon	Jukka Antila
Uutinen	11.4.2021	Vahva talkoohenki elää Karviassa – nyt kunta hakee keinoja siihen, että yhä useampi kuntalainen saadaan osallistumaan	Mikko Elo
Artikkeli	11.4.2021	Työne Vuorelalla, 20, on katse maaseudun tulevaisuudessa, vaikka hän joutui jättämään rakkaan kotikylänsä – ”Minulla on luotto omaan ikäluokkaan”	Veera Reko
Artikkeli	5.4.2021	Anttila-Känän perhe sai huomata, että on huomattavasti edullisempaa asua Merikarvialla kuin Helsingissä	Seija Väre
Kolumni	31.3.2021	Alueiden ja paikkojen kosto – kyse on vastarinnasta, joka kumpuaa pettymyksistä eliittejä ja ympärillä tapahtuvia muutoksia kohtaan	Timo Aro
Lukijan mielipide	11.3.2021	Ovatko ahlaislaiset vain kuluera, jonka lähipalveluista ei tarvitse välittää?	Aki Hröndahl
Uutinen	5.3.2021	Mummonmökkit viedään nyt käsistä – ”En ole koskaan myynyt kappalemääräisesti näin paljon”	Timo Simula
Artikkeli	27.2.2021	”Jos parisuhteen haluaa, on mentävä kuntarajojen ulkopuolelle” – Krister Ristimäki, 23, on nähnyt, mitä tapahtuu, kun nuoret miehet jäävät, mutta naiset lähtevät	Veera Reko
Uutinen	2.1.2021	Merikarvian korona-ajan saavutus: väkimäärä kasvaa – Satakunnassa yllättäviä sukeltajia nettomuutossa	Jarmo Karonen
Uutinen	8.12.2016	Pitääkö meidän valita joko kaupunki tai maaseutu?	Hanna Kuonanoja
Uutinen	25.11.2016	Liljan lankakauppa palkittiin Vuoden Kylätekona	ei mainittu
Uutinen	7.11.2016	Sanomalehtien Liitto pitää positiivisena ehdotusta postin viisipäiväisestä jakelusta maaseudulla	STT
Kolumni	22.6.2016	Yhteistyöllä elinvoimaa Pohjois-Satakuntaan	Hannu Uusihonko
Kolumni	9.6.2016	Satakunta tarvitsee positiivisuusloikkaa	Eila Törmä
Kolumni	25.4.2016	Elinvoimaa ostosvirroilla	Timo Simula
Uutinen	15.4.2016	Koululaiset eriarvoisessa asemassa – Koulujen sulkemiset pidensivät huomattavasti koulumatkoja	STT
Uutinen	11.3.2016	Välityskeskusten omat säännöt kuumentavat maaseututakseja	Erkki Saarinen
Kolumni	3.2.2016	Mahdollisuuksien maaseutu – myös yrittäjille	Hannu Uusihonko
Uutinen	25.1.2016	Maaseutuohjelma tukee Satakunnan biotaloutta miljoonilla euroilla	ei mainittu